

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 126, ЧИСЛО 6, П'ЯТНИЦЯ, 8 ЛЮТОГО 2019 РОКУ

1893

Vol. 126, No. 6, FRIDAY, FEBRUARY 8, 2019

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Очікуване рішення Президента Порошенка

Петро Часто

29 січня Президент України Петро Порошенко, виступаючи в Києві на форумі „Від Крут до Брюсселю. Ми йдемо своїм шляхом“, повідомив, що кандидуватиме на другу президентську каденцію. Цього його рішення багато хто очікував, також для багатьох воно виглядає правильним і вповні виправданим. Серед 3,000 присутніх у залі – люди з різних партійних середовищ, громадські активісти, відомі діячі культури і науки, вищі військові командири, ветерани війни на українському сході, представники єдиної вже Православної Церкви України.

Очевидно, що головною мотивацією їхньої участі у форумі були надпартійні, загальнонаціональні інтереси, визначені в самій цій назві – „Від Крут до Брюсселю“: обидва ці промовисті слова охоплюють всю новітню історію України, всю героїку і весь трагізм виборювання свободи і незалежності – від незабутніх подій 1917-1921 років до сьогоднішніх, не менш героїчних і не менш трагічних днів все ще нескінченної боротьби з невідступним ворогом. Тому насправді, на тлі цієї священної визвольної місії, не так важливе прізвище керівника держави, як те, чи перебуває він на рівні готовності до найгостріших викликів, на рівні здатності об'єднати довкола себе всі здорові, національно свідомі сили українського суспільства.

Якщо зважити, що в людському житті все починається від розуміння, що все має рух і напрям від думки до дії, то почуте від П. Порошенка на „крутянському“ форумі повинно бути прийняте зі схваленням. Він сказав, що ним рухає „почуття глибокої відповідальності перед країною, перед сучасниками, перед минулими й прийдешніми поколіннями“, що мандат довіри від виборців йому потрібний, аби „гарантувати незворотність європейської та євроатлантичної інтеграції, гарантувати незворотність нашої незалежності“, а кінцевою метою є „завершити побудову сильної, успішної держави, здатної запевнити порядок, добробут і безпеку кожного українця“.

Варте підкреслення, що президент як кандидат, тобто як людина з візією дальшого розвитку подій, знайшов нелегкі, але єдино правильні слова для окреслення взаємин України з путінською Росією: „Нам потрібен мир – холодний, але мир... А мир – це визнання Москвою нашого права йти своїм шляхом. І цей шлях – геть від Москви!“.

Направду похвальна чіткість, ясність і недвоякість. Такою ж була й реакція форуму на цей знаковий виступ. Узагальненою оцінкою прозвучало запевнення з уст Голови Верховної Ради Андрія Парубія – що президент, уряд і парламентська коаліція „були, є і будемо однодумцями на українському шляху“.

(Закінчення на стор. 19)

Митрополит Епіфаній очолив Православну Церкву України

Митрополит Львівський Димитрій Рудюк передає Митрополитові Епіфанію мантію. (Фото: Микола Лазаренко)

Лана Самохвалова,
„Укрінформ“

КИЇВ. – 3 лютого у столиці відбулася інтронізація нового предстоятеля Православної Церкви України Митрополита Епіфанія.

Вранці біля Софії Київської було небагатолюдно. Керівництво церкви вирішило не кликати паству на Софійську площу, обмеж-

ившись трансляціями по телевізору. Місця в соборі св. Софії багато, але зона оглядовості (там, де можна побачити всю службу) невелика. Верхні ж поверхи були недоступними для глядачів з міркувань безпеки.

Були запрошені Президент України Петро Порошенко, уряд, народні депутати, провідни-

(Закінчення на стор. 17)

Freedom House звітує: Демократія продовжує свій „відступ“

Тетяна Савчук,
Радіо Свобода

Глобальне зниження рівнів політичних та громадянських свобод спостерігається вже 13-ий рік поспіль – починаючи з 2005 року, йдеться у новому звіті „Freedom House“ під назвою „Freedom in the World 2019“ („Свобода у світі у 2019 році“). Така тенденція торкнулася і „вільних“, і „частково вільних“, і „невільних“ країн.

Україна

За оцінками „Freedom House“, Україна цього року все ще залишається „частково вільною“ країною, а Крим отримав статус „невільної“ території, яку окупувала Російська Федерація. В цілому рівень свобод в Україні дещо погіршився.

Автори також звертають увагу на те, що окупація Росією Криму включає в собі націлені репресії проти кримських татар, а також тих людей, які продовжують наполягати на своїй українській приналежності.

Всього поруч з Україною у розділі „частково вільних“ країн перебувають 59 інших держав та п'ять територій. „Невільних“ країн, серед яких і Росія, всього 50 плюс вісім територій. „Вільних“ країн і територій разом 87. Всього у звіті проаналізували 209 країн та територій.

Загалом, з 2005 по 2018 рік кількість „невільних“ держав зросла на 26 відс., у той час як частка „вільних“ впала на 44 відс. Занепад демократії автори пов'язують серед іншого зі зміною в блянсі сил на глобальному рівні – зростає вплив таких недемократичних країн, як Китай.

(Закінчення на стор. 18)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Позитивно оцінили газогін

КИЇВ. – 31 січня Українська газотранспортна система (ГТС) успішно пройшла міжнародний аудит. Представники Міжнародного сертифікаційного органу з Німеччини зробили позитивні висновки щодо відповідності світовим стандартам систем екологічного управління, управління якістю, безпекою праці і енергетичного менеджменту української ГТС. Аудитори підтвердили, що її оператор „Укртрансгаз“ є надійним партнером і здійснює безпечну та енергоощадну експлуатацію газогону. ГТС – одна із найбільших у світі. Довжина газогонів – 37 тис. кілометрів. Унікальність української ГТС існуванні 13 підземних газосховищ загальною активною місткістю 31 млрд. кубометрів. („Укрінформ“)

■ Завернули громадян Росії

КИЇВ. – Державна прикордонна служба України за місяць дії воєнного стану відмовила у перетині кордону 1,651 громадянину Російської Федерації. Про це повідомив 4 лютого голова цієї служби генерал-полковник Петро Цигикал. Більшість із них – це були чоловіки віком від 16 до 60 років. Водночас прикордонники звертали увагу і на жінок, оскільки і вони могли бути агентами спецслужб або брати участь у дестабілізаційних заходах на території держави. Україна продовжує здійснювати посилену контролю за в'їздом до України громадян із переліку країн міграційного ризику, адже загроза з боку Росії нікуди не ділася. („Укрінформ“)

■ Кандидати здобувають виборців

КИЇВ. – Першуні передвиборчих перегонів в Україні є Володимир Зеленський, якого готові підтримати 21,9 відс. тих, хто визначився з вибором та готовий взяти участь у голосуванні. Про це свідчать результати опитування Центру „Соціальний моніторинг“, Українського інституту соціальних досліджень ім. Олександра Яременка, компанії „Інфо Сепієнс“ та Соціологічної групи „Рейтинг“. За Юлію Тимошенко готові проголосувати 19,2 відс., за Петра Порошенка – 14,8 відс. Інші кандидати розташувалися у такому порядку: Юрій Бойко – 10,4 відс., Анатолій Гриценко – 8,4, Олег Ляшко – 6,5. Опитування провели 19-30 січня серед 10 тис. респондентів з усіх регіонів, окрім анексованого Криму та непідконтрольних українській владі районів Донецької та Луганської областей. (BBC)

■ Православна Церква не агітуватиме

КИЇВ. – Православна Церква України (ПЦУ) не бере участі в агітації за того чи іншого кандидата у президенти, заявив 2 лютого Митрополит Епіфаній. За його словами, в разі порушень Церква буде реагувати спочатку попередженнями, а потім адміністративними рішеннями. З приводу критики так званого „Томос-туру“, як назвали робочі поїздки Україною Президентом Петра Порошенка разом із чільним священиком ПЦУ з представленням Томосу про канонічну автокефалію ПЦУ Митрополит Епіфаній пояснив, що це презентація Томосу вірянам і частина просвітницької роботи. Окрім цього він сказав, що спільне зображення його з П. Порошенком на біг-бордах не вважає агітацією, бо П. Порошенко на той час ще не був кандидатом на посаду голови держави на другий термін. (Радіо Свобода)

■ Латвія покарала телеканал Росії

РИГА. – У Латвії від 2 лютого набула чинності тримісячна заборона на ретрансляцію телеканалу „Росія-РТР“. Таке рішення ухвалене Національною радою з електронних засобів масової інформації у зв'язку з розпалюванням ворожнечі до України та українців, пляномірну образи не просто держави, політичних партій або громадських об'єднань, а цілого народу – за етнічною й політичною ознакою. (Радіо Свобода)

НОВІ СВІТОВІ РЕАЛІЇ

Китай ламає хребет Росії

Лілія Шевцова

Росії час готуватися до нової неприємності. Втім, давно було потрібно готуватися. Це буде не покусування санкціями, які можна обійти і навіть скасувати з допомогою західних лобістів. Як це намагається зробити московський олігарх Олег Дерипаска.

Росії доведеться готуватися до реального ляпаса. Навіть більше – до загрози отримати зламаний хребет.

Коли розсипаються внутрішні „скріпки“ і національною гордістю проголошуються Керченський міст і футбольний чемпіонат, державність, то показ грубої сили і претензії на велич виявляється останнім ресурсом самодержавства. Але що робити, якщо і цей ресурс вичерпаний і якщо світ не хоче робити вигляд, що він існує? Навіть начебто союзники не хочуть допомагати підтримувати велич Росії.

Три десятиліття після розпаду СРСР Росія зуміла продовжувати інерцію минулого, зберігаючи державність за рахунок її визнання світовою спільнотою. Хоча крім історії, географії та ядерного гудзичка не залишилося для неї виправдань. Захід, не знаючи, як себе поводити з Росією і побоюючись її уразливості, погодився грати з нею в піддавки. Мовчазне, нехай і умовне, визнання права Росії на „сфери впливу“ в пострадянському просторі (який не зміг схватитися в НАТО) і особливі взаємини з Америкою були підтвердженням російських претензій на велич. Але сьогодні державний хребет надламався.

Втеча України в Європу стала ударом по кремлівській мрії про Евразію під керівництвом Росії. Ще один ляпас Москві віддав Олександр Лукашенко, відмовляючись платити білоруському суверенітетом за паразитування на російському бюджеті.

Але важливіше інше – небажання США зберігати „біполярність“ з Росією як основу світової безпеки. Америка перестала вдавати, що Росія залишається світовою державою, на яку потрібно витратити час. І ось що особливо прикро – це чинить найбільш прокремлівський президент США.

Експертний мейнстрім радить Росії зайняти позу „відстороненості“ стосовно Заходу і, звичайно, перш за все, до Америки. Ну, і як це зробити, якщо Америка почала ігнорувати Росію?

Але й чи може держава, що претендує на державність, прийняти позу „відстороненості“?

Однак, і цю неприємність можна було б пережити, імітуючи міць у Сирії і Венесуелі. Якби не піднесення Китаю, який не тільки заповнює сферу впливу Росії в Середній Азії, але і починає тіснити Америку. Ось звідки Москві доведеться чекати реального приниження і вчитися мазохізму, зображуючи теплі почуття до нового гегемона.

Зараз Вашингтон і Пекін буцаються один з одним. Але мова йде про притирання двох гігантів, які будуть формувати нову архітектуру світу. У танго, яке вони будуть танцювати, немає місця для третього – для Росії. Кремлівські пропагандисти ще бурмочуть про майбутній альянс Росії з Китаєм. Китайці, не звертаючи уваги на це ниття, будують свою наддержаву.

Один з китайських глобалістських проєктів називається необразливо „Один пояс – один шлях“. На ділі мова йде про прагнення Пекіну створити транспортну і економічну інфраструктуру, яка б з'єднала Азію, Європу та Африку з метою просування інтересів Китаю.

Китай не має конкурентів, якщо говорити про торгівлю та інвестиції в Азії та Африці. Китай прийшов до Європи, заливаючи її грошима. Вже зараз 70 країн уклали угоди про участь у китайському глобальному проєкті. Китайці прибирають до рук російських союзників (наприклад, Сербію). Європа сперечається про те, чи буде російський газовий потік інструментом впливу Москви, не помітивши, що європейські об'єкти опиняться в руках китайців.

Ще важливіше те, що Китай спокушає світ іншою моделлю провідництва, ніж та, яку десятиліття пропонував СРСР, а потім і Росія. Москва завжди намагалася впливати силою. Саме цю традицію застосовує Кремль, лякаючи світ ракетними брязкальцями. Китайці просувають свою версію глобалізації та відкритих для товарів і послуг кордонів. Вони формують провідництво, засноване на економічному і технологічному прориві, який повинен змусити світ добровільно прийняти китайські правила гри.

У той час, коли Росія шантажує довколишній світ ракетами і „зеленими чоловічками“, Китай зформував „спецназ“ технологічного завоювання світу: Baidu, Tencent, Alibaba і iFLYTEK.

(Закінчення на стор. 5)

ЩО СТОЇТЬ ЗА „ПІВНІЧНИМ ПОТОКОМ-2“

Ключ до миру в Європі – в Берліні

Олександр Белявський

Спекотний клімат бідної африканської країни Зімбабве сприятливий для існування бабуїнів. Мисливці винайшли простий спосіб полювання на цих мавп. У глиняний глечик кладуть харчі, щоб мавпи це бачили. Шийка у глечика така, що відкрита долина туди пролазить, але якщо стиснути її у кулак, вона не пройде назад. Коли мавпа бачить, що мисливці забралися геть, підбігає до глечика, засовує туди лапу, хапає їжу, але не може разом з їжею витягнути її. Мисливці повертаються до глечика, і мавпа розуміє, що треба втікати. Але жадібність не дає їй змоги відпустити їжу, щоб витягнути лапу. І через свою жадібність мавпа потрапляє до рук мисливців, без жодних зусиль з їхнього боку.

Людська жадібність не дуже відрізняється від мавпячої. Бачимо це на прикладі кримських родовищ газу. Щоб позбутися санкцій США і Евросоюзу, відновити добросусідські взаємини з Україною і зосередитися виключно на збільшенні експорту газу до Європи, Росії потрібно випустити кримські родовища зі стиснутого кулака.

Експорт газу до Європи ставатиме дедалі важливішим чинником для наповнення російського бюджету, на відміну від експорту нафти, який буде зменшуватися. Потреба у нафті почне зменшуватися, щойно ціна на електромобі-

лі впаде. Доходи від експорту газу, які мають гарантовані перспективи зростання, стратегічно важливіші для майбутнього добробуту Росії, ніж доходи від продажу нафти. Конкуренцію російському газу в Європі становлять наразі Норвегія і Шотландія, які так само, як і Росія, мають доступ до газопровідних систем, і тому не зазнають додаткових витрат на скраплення газу. Новими гравцями на європейському ринку природного газу в найближчі п'ять років стануть Єгипет та Ізраїль – після введення в експлуатацію нового газогону, потужністю 20 млрд. кубів на рік, з родовищ східної частини Середземного моря до берегів Греції та Італії.

Країни, газ яких не має доступу до європейських газогонів, постачають його у скрапленому вигляді. Це нині Катар і США. Постачання американського скрапленого газу у найближче десятиліття збільшаться.

Усі перелічені держави відбирають частину європейського ринку в Росії, відтак заважають російському монополістові „Газпрому“ призначати максимальну ціну на свою продукцію. Цю конкуренцію Росія сприймає як особисту образу, бо вважає європейський ринок газу своєю здобиччю. На щастя для цих країн, воєнна загроза від Росії для них наразі не актуальна.

У нас в Україні ситуація інша. Україна теж

(Закінчення на стор. 12)

МОСКВА ПРОТИ СВІТУ

Нова російська зброя

Едвард Лукас

З Росії долітає дедалі більше військових лякалок. Зокрема про „Посейдон“ — велику ядерну торпеду чи безпілотник. Москва охоче розповсюджує інформацію про його дальність і потужність. Дещо з тих історій може бути правдою. Ще одна нібито непереможна зброя росіян — гіперзвукова ракета „Авангард“, яку введуть в експлуатацію цього року.

Звісно, ці та інші поповнення кремлівського арсеналу змусять західних воєнних стратегів замислитися. Та загалом картина залишається незмінною. У військовому розумінні Росія значно слабша за США та їхніх союзників. У будь-якій повномасштабній конфронтації росіяни програють. А якщо дійде до світової війни з застосуванням ядерної зброї, то ми всі помремо. Це не змінилося з часів Холодної війни.

Нові озброєння мають значення насамперед на внутрішньому рівні: вони мають переконувати росіян, що їхня країна досі є наддержавою та що рублі, якими вони, сплачуючи податки, фінансують військово-промисловий комплекс, витрачаються з розумом.

Тим часом стратегічна мета Москви — не знищити, а контролювати й стримувати Захід тактикою „поділяй і володарюй“. Для цього росіяни експлуатують суперечності між країнами (зокрема між США та європейськими союзниками), а також розколи й напруженості усередині них, як-от етнічні, мовні, релігійні й суспільні конфлікти.

Може прислужитися й політична поляризація, від якої нині потерпають Велика Британія через Brexit, країни-члени ЕС через міграцію, або США — через Адміністрацію Дональда Трампа.

Ядерна зброя (стара чи нова) не відіграє в цьому особливої ролі. Військове залякування наявне, та це лише одна з багатьох тактик, до яких вдається Кремль, сіючи розбрат. Серед інших методів — кібератаки, інформаційні операції, купівля впливу, зловживання правовою системою (цей метод називають lawfare, або „правовійна“), використання експорту енергоресурсів та диверсії. Замість розз'являти роти,

спостерігаючи блискучі „штучки“, які показують російські телеканали, нам слід замислитися, як протидіяти зброї, що її Росія застосовує вже зараз.

Це зброя наступного покоління у статичній війні без військових методів.

Одна з нових небезпек, що чигає на нас, — „deepfakes“, тобто створені програмами аудіо-відеоматеріали, які показують реальні дії реальних людей, які насправді ніколи такого не робили й не казали. Ми давно знаємо, що комп'ютерна графіка використовується в кіноіндустрії. Раніше ці технології були дорогими й потребували багато праці. Нині вони дешеві й швидкі. З допомогою „deepfake“ можна виставити політика на посміховисько або викликати до нього осуд. Можна видати наказ з вимогою здатися противникові.

Другою, дотичною, небезпекою є штучний інтелект і машинне навчання, завдяки якому можна реалістично підробити електронну взаємодію, як-от телефонні дзвінки, листування в чатах тощо, і використати підробки для політичних або ворожих цілей. Потоком імовірних телефонних дзвінків, повідомлень і дописів у соцмережах можна шокувати або відволікати виборців, можна формувати громадську думку.

Третьою небезпечною тактикою є супердоксинг — онлайн-залякування, що змушують критиків замовкнути. Доксинг не новий інструмент, але людські та електронні ресурси розвідувальної служби країни здатні зробити його значно дошкульнішим та дієвішим. Він може застосовуватися для витікання приватної інформації, щоб експлуатувати чийсь слабкий або потенційні конфузи в особистому житті, а також проти родичів відомої особи.

Четвертою тактикою, якої слід остерігатися, є посилене використання вразливих соціальних верств. На Заході падає рівень суспільної довіри, зростає небезпека розколів і бунтів. Зв'язки росіян з рухами протесту, добровільними загонами та іншими соціальними й культурними організаціями поширюються в багатьох євро-

(Закінчення на стор. 19)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Зголосилися 89 кандидатів

КИЇВ. — Центральна виборча комісія (ЦВК) завершила прийом документів для реєстрації кандидатами на виборах Президента України 31 березня. Відповідно до чинного законодавства, 3 лютого був останнім днем подання документів, їх прийом припинився опівночі. Загалом документи до ЦВК подали 89 осіб, із них 17 — в останній день подання документів. Наразі на виборах президента України вже зареєстровані 28 кандидатів. Станом на 2 лютого ЦВК відмовила у реєстрації 22 особам. („Укрінформ“)

■ Звільнили голову правління НСТУ

КИЇВ. — 31 січня наглядова рада Національної громадської телерадіокомпанії України достроково розірвала контракт з головою правління Зурабом Аласанією. Він заявив, що не знає, з яких причин його звільнили з посади. З. Аласанія керував Національною телекомпанією з 2014 до листопада 2016 року, а в 2017 році спостережна рада Національної громадської телерадіокомпанії за результатами відкритого конкурсу обрала його головою правління Громадського мовлення. З. Аласанія мав працювати на посаді чотири роки. Наглядова рада телерадіокомпанії України призначила виконуючим обов'язки голови Миколу Чернотичко. Міністер внутрішніх справ Арсен Аваков вважає провокацією дострокове звільнення З. Аласанії. („Укрінформ“, BBC)

■ Савченко судитимуть у Чернігові

КИЇВ. — 2 лютого суд ухвалив рішення про розгляд у Чернігові справи позафракційного народного депутата України Надії Савченко та керівника Центру звільнення полонених „Офіцерський корпус“ Володимира Рубана. Прокурори готові їхати до Чернігова для підтримки звинувачення. Н. Савченко інкримінують вчинення дій з метою насильницького повалення конституційного ладу та захоплення державної влади, посягання на життя державного чи громадського діяча, готування до терористичного акту, сприяння терористичній організації та незаконне поведіння зі зброєю, боєприпасами й вибуховими речовинами. В. Рубана затримали 8 березня 2018 року на Донбасі з арсеналом зброї, яку він віз з окупованої території. („Укрінформ“)

■ У Тернополі показали архів ОУН

ТЕРНОПІЛЬ. — Унікальні документи про збройну боротьбу ОУН, видані у підпільних друкарнях та за кордоном, можна від 2 лютого побачити на виставці у обласному краєзнавчому музеї. Виставку присвячено 90-річчю ОУН, яка була створена 3 лютого у 1929 році у Відні і де задекларувала націоналістичний напрям в українському патріотичному русі. Представлені збірники, праці, часописи, журнали, фотодокументи, які розповідають про шлях становлення та боротьби за незалежну українську державу. („Укрінформ“)

■ Митрополит Епіфаній прийняв керівництво СКУ

КИЇВ. — 28 січня Глава Православної Церкви України Митрополит Епіфаній зустрівся з новообраним керівництвом Світового Конгресу Українців (СКУ) для обговорення шляхів співпраці. Було прийнято ряд рішень і стратегічних плянів, які покликані поглибити зв'язок між світовим українством і об'єднаною Українською Православною Церквою. Митрополит Епіфаній мав зустріч з новообраним президентом СКУ Павлом Гродом та новообраною управою СКУ, до якої входять Стефан Романів, Анна Кісіль, Андрій Футей, Павло Садоха, Віра Коник та Сергій Касянчук. У зустрічі також взяли участь Архiepіскоп Чернігівський і Ніжинський Евстратій та Перший проректор Київської православної богословської академії о. Олександр Трофимлюк. („Укрінформ“)

ТОЧКА ЗОРУ

Шовінізм не вичавити по краплині

Віталій Портников

Згідно з останнім опитуванням російського соціологічного Левада-Центру, ліквідації „імперії зла“ — Радянського Союзу — у Росії соромиться лише на 15 відс. менше опитаних, ніж „вічної бідності і невпевненості“, в якій живе „великий народ“.

Тобто в тому, що „народ великий“, в Росії не сумнівається ніхто, а те, що великі народи не живуть у „вічній бідності і невпевненості“, нікому з російських шовіністів на думку чомусь не спадає. І те, що ця „вічна бідність і невпевненість“ — результат вічного екстенсивного розвитку, тобто завойовництва, спроб поневолювати інших, а не розвиватися самим, теж більшість росіян довести абсолютно неможливо.

Саме тому кількість респондентів, які шокують про одну з найбільш знаменних подій у історії ХХ ст. — зруйнування Радянського Союзу, за останній рік збільшилася на 12 відс. і посіла друге місце після „вічної бідності“. І ця кількість буде збільшуватися з кожним роком — тому що середньостатистичний росіянин жити-ме все гірше і гірше.

У Радянському Союзі цей середньостатистичний росіянин жив не краще, нерідко набагато гірше і бідніше, ніж мешканці сусідніх союзних республік — України, Латвії, Литви, Естонії. Але м'ясо в крамницях і нові штани йому заміняла гордість за імперію, впевненість в тому, що він в цій імперії — „старший брат“, що всі його люблять, бо бояться. Імперський шовінізм обожнює це хуліганське почуття страху, яке він хоче вселяти завойованим країнам і підкореним народам. Тому що більше у нього за душею нічого немає, та й душа нерідко відсутня.

А зараз пишати особливо нема чим, хіба що ганебною окупацією Криму, яка серед національних досягнень посіла місце одразу ж після освоєння космосу. А жити все гірше і гірше — і є чітке розуміння, що краще вже найближчими десятиліттями не буде.

І замість того, щоб задуматися, як змінити цю ситуацію і позбутися мерзенного авторитарного режиму, чий егоїзм і дурість в буквальному сенсі слова знищують Росію і росіян і позбавляють їх навіть натяку на історичну перспективу, середньостатистичний росіянин починає згадувати час, коли він міг вважати себе всесоюзним держимордою. Яка жажлива наївність!

Колись великий російський драматург Антон Чехов закликав співвітчизників вичавлювати з себе раба хоча б по краплині. Але ніяке позбавлення від рабства неможливо без позбавлення від шовінізму. Шовінізм можна подолати тільки колективною політичною і національною волею. Відмовитися від окупації чужих територій і тиску на інші країни. Раз і назавжди покітчити з ганьбою русифікації неросійських народів Росії — щоденних жертв „старшого брата“. Просто зрозуміти, що займатися власним майбутнім і майбутнім своїх дітей — набагато цікавіше і перспективніше, ніж знущатися над іншими і тим більше вбивати інших тільки за те, що вони не хочуть вважати тебе за „старшого брата“.

В іншому випадку росіяни так і залишаться архаїчним середньовічним суспільством, яке живе авторитарним минулим.

(„Високий замок“, 18 січня)

Віталій Портников — український політолог, публіцист, Київ.

АМЕРИКА І СВІТ

■ Іран показав нову ракету

ТЕГРАН. — Державне телебачення показало, як Іран продемонстрував свою нову крилату ракету, яка має сягати 800 миль. Це сталося 2 лютого під час святкування 40-ліття ісламської революції 1979 року. Іран поширив свою програму розроблення ракет, особливо балістичних, не зважаючи на опозицію США та турботи європейських країн. Тегран каже, що ця програма є чисто оборонною. Міністер оборони Ірану Амір Гатамі сказав, що нова ракета потребує дуже мало часу для підготування й може летіти на низькій висоті. Іран каже, що його ракети неспроможні нести ядерні боеголовки, але Захід вважає їх дестабілізуючим фактором у неспокійному регіоні. („Reuters“)

■ Суд покарав Росію за виселення грузинів

СТРАСБУРГ, Франція. — Європейський суд з прав людини 31 січня наказав Росії заплатити Грузії 10 млн. євро (11.5 млн. дол.) за масову депортацію грузинських громадян з Росії у 2006 році. Суд сказав, що ця сума буде розподілена групі з принаймні 1,500 громадян Грузії, як відшкодування за те, що вони потерпіли під час кампанії виселення. Рішення суду є остаточне й не підлягає апеляції. Кожний депортований має отримати 2,300 дол., а ті, що були нелегально затримані й зле трактовані, отримують 11.5 тис.-17.2 тис. дол. Грузинський уряд сказав, що понад 2,300 осіб були затримані і насильно виселені. Це сталося за два роки перед п'ятиденною війною між Росією і Грузією в 2008 році через Південну Осетію і Абхазію, які відділилися від Грузії. („Radio Free Europe/Radio Liberty“)

■ Футболіст заплатить кару

МАДРИД. — Зірка світового футболу Крістіяно Рональдо погодився в суді 22 січня заплатити майже 19 млн. євро (21.6 млн. дол.) Іспанії за податкове шахрайство. Він також погодився на дворічний тюремний вирок, який був завішений. Від минулого року 34-літній португалець грає для італійського клубу „Ювентус“, а перед тим дев'ять років грав для відомого іспанського клубу „Реаль Мадрид“. Він також є капітаном національної збірної команди Португалії. („Associated Press“)

■ Полярний вихор спричинив смерть 12 осіб

ЧИКАГО. — Полярний вихор охопив стейти Середнього заходу США 26-31 січня, спричинюючи смерть 12 осіб. Також температура впала до рекордно низького рівня в багатьох місцевостях. В Чикаго встановлено новий рекорд – 23 ступенів нижче нуля (Фаренгейта). У шести стейтах – Північній і Південній Дакоті, Мінесоті, Висконсині, Айові та Іліной – температура була нижча, ніж на Південному полюсі в Антарктиці. Полегшення настало 1-2 лютого, коли почалося потепління в цих місцевостях. („Reuters“)

■ Європейські країни натискають на Мадуро

ЛІСБОНА. — Група країн Європейського Союзу 4 лютого висловила свою підтримку провідникові венесуельської опозиції Хуанові Гуайдо на посаді тимчасового президента країни. Цим самим вони збільшили тиск на Президента Ніколяса Мадуро зрештештати й дозволити країні провести нові вибори. Іспанія, Німеччина, Франція і Британія завдали дипломатичного удару соціалістичному уряду Н. Мадуро, висловлюючи публічно свою підтримку Х. Гуайдо. Швеція, Данія, Австрія, Голландія, Литва, Фінляндія, Чехія й Португалія теж стали по боці Х. Гуайдо, котрий також втішається підтримкою США й багатьох південноамериканських країн. Державний секретар США Майк Помпео виступив 26 січня з промовою на спеціальній сесії Ради Безпеки ООН, закликаючи країни „стати по стороні свободи“. Але Росія заблокувала проект заяви Ради Безпеки, яка висловлювала повну підтримку Х. Гуайдо і його Національній асамблеї. Газета „Нью-Йорк Таймс“ повідомила, що 26 січня Державний департамент США дав доступ Х. Гуайдо до всіх активів Венесуели в американських банках. Х. Гуайдо висловив свою вдячність всім провідникам країн, які підтримали „боротьбу Венесуели за волю“. („Associated Press“)

РОСІЯНИ – ПРО РОСІЮ І УКРАЇНУ

Моя присяга Україні

Коли в Україні настане мир, коли над нашим народом назавжди розійдуться темні хмари, коли, як провіщував наш великий Кобзар, „світ правди засвітить“, то неодмінно станеться, що котрась з вулиць в українській столиці чи площа в іншому місті, чи військова частина дістане ім'я кришталево чесною росіянки, людини з гарячим, справедливим і мужнім, мужнішим, ніж у багатьох чоловіків серцем – Валерії Новодворської (1950-2014). Від першого дня Революції Гідності вона, талановита публіцистка, голова російської партії „Західній вибір“, поставила своє перо на службу українській правді і українській перемозі. Нижче вміщуємо один з виступів цієї незабутньої людини. Весна 2014 року...

Валерія Новодворська

Панове! Шановна, талановита молоде, європейськи орієнтований український уряде!

Я розумію, що ви до війни не готувалися. Я розумію, що на вас тисне Захід. Йому так простіше.

Але у Заході зморшок не додалося, коли Україна, Латвія, Литва, Естонія, Молдова, Білорусь ... були колоніями Радянського Союзу.

Громадянську війну можна виграти, але капітуляцію – ніколи.

У нас є історичні приклади, Росія прогнала свою громадянську війну, коли російська боездатна армія назавжди відпливла з Криму.

А ось російський генерал Манергайм [котрий став головнокомандувачем фінляндських військ] свою громадянську війну виграв. І йому в Гельсінкі сьогодні стоїть пам'ятник.

Я знаю, що абсолютна більшість громадян України проти приєднання до Росії. Але більшість сидить вдома. А „колорадські жуки“ упереміж з московськими агентами бігають по вулицях.

Так, якби була спокійна ситуація, ви могли б виграти референдум щодо Донбасу. Але цей референдум, підрахунок голосів з якого буде

проводитися в Києві, Путіна не цікавить. Йому потрібні референдуми типу кримського, які будуть проводитися під дулами автоматів.

У нас є досвід. У 1993 році на своїй громадянській війні ми протистояли Руцькому і Хасбулатову навіть без зброї.

Так, тоді загинули 160 осіб, але це запобігло загибелі тисяч або десятків тисяч.

Якщо вам не вистачає добровольців, я готова запропонувати себе, прийняти військову присягу Україні.

Що стосується моєї вірності Росії, то вона за чотири з половиною десятиріччя, по-моєму, знайшла своє підтвердження і не потребує якихось додаткових присяг. А ось що стосується військової присяги Україні, то я сьогодні її приймаю.

Я, Новодворська Валерія Іллічна, вступаю на військову службу і урочисто присягаю Українському народові завжди бути йому вірною і відданою, обороняти Україну, захищати її суверенітет, територіальну цілісність і недоторканність, сумлінно і чесно виконувати військовий обов'язок, накази командирів, неухильно дотримуватися Конституції України та законів України, зберігати державну таємницю.

Присягаю ніколи не зрадити український народ!

ГЛИБШІ ПЛАСТИ БУТТЯ

Наука згадування

Лариса Якубова

Українські професійні історіографи поставили перед такими викликами, яких не знала жодна з європейських історичних шкіл. Майже чверть століття вони „відчищали“ національну пам'ять, міцно захovanу під потужним шаром радянсько-партійних мітів, стереотипів та відвертих фальсифікацій. Процес цей не можна назвати завершеним: під впливом подій 2014 року і шаленим тиском неоімперської російської історичної парадигми він знову набирає сили.

Які зміни розгортаються в історичному інформаційному полі сьогодні? По-перше, відбулася відмова від єдиного припустимого в радянській дійсності методологічного шаблону, що „випустив“ на волю творчу енергію істориків. По-друге, розпочався демонтаж залізобетонного імперського нарративу з його цивілізаційною зумовленістю входження України до складу майбутньої Російської імперії і належності українців до триєдиної спільності так званих східних слов'ян (нині заміненої ідеологією „русскій мір“). По-третє, розгорнулося переосмислення комуністичного експерименту та його наслідків. По-четверте, докорінно змінилася геополітична льокація України в історичній картині світу.

Що нас чекає у майбутньому? Ситуація лише загострюватиметься, „історичні війни“ ставатимуть запеклішими, водночас зростатимуть виклики, що поставатимуть перед Україною. З огляду на це, підхід до відродження (формування, модернізації) національної історичної пам'яті має ставати дедалі відповідальнішим та професійнішим. Проголосивши свої євроінтеграційні прагнення, Україна, по суті, поставила перед собою те саме завдання, що й більшість: одним стрибком наздогнати Європу, що відтворюється в постмодерній реальності з усіма її особливостями, принадами та проблемами, які українцям доволі складно прийняти не лише розумом, а й серцем. Проблема ж бо в тім,

що для українців та України завдання минулого ХХ ст. не втратили своєї актуальності.

Розбудова (зупинимося на цьому слові) національної історичної пам'яті має відбуватися не за принципом сепарації історичних фактів, подій, особистостей, процесів. У минулому кожної нації є те, що становить фундамент національної гордості, а є й те, що пече соромом. Власне, останнє — це запобіжник культивування національної пихи з усіма її страшними наслідками. Історію не треба підлаштовувати під скороминучі політичні завдання, виправдовуючи це політичною доцільністю чи умовляючи вищою метою. Її треба знати в повному обсязі, з усіма больовими точками та глухими кутами. Властивий кожній живій істоті механізм самозбереження диктує запліщити очі там, де різь; відвести погляд там, де огидно; прикрасити там, де не досить роззяцьковано; занурити вглиб віків, щоб не гірше, ніж у сусідів; зафарбувати яскравими кольорами те, що геть незугарне; відмовитися від того, що не робить честі. Це найпростіший шлях забезпечення скороминучого відчуття внутрішньої рівноваги. Назавтра зміниться конфігурація світу і рівновагу буде втрачено знов.

В історії немає незручних тем — є теми незручні для політичних маніпуляцій. Намагання „вилуштити“ все, що незручно, є ознакою цивілізаційної незрілості. Врешті, зрілість виявляється в усвідомленому та відповідальному ставленні до власних досягнень, помилок і гріхів. Осмислення гріхів має відбуватися крізь призму каяття і спокути, а не забуття. Замало демонтувати ідолів та знаки комуністичної псевдоцивілізації. Декомунізація суспільного дискурсу, комунального простору та мистецького спадку має супроводжуватися системним науковим демонтажем комуністичної доктрини та практики її втілення в життя. Допоки нащадки творців, співучасників і жертв комуністичного експерименту не усвідомлять, що вони й досі розраховуються за злочини, конформізм і

СОБОРНА ПАМ'ЯТЬ

Крути – то була перемога, а не поразка

Володимир В'ятрович

Відновлення національної пам'яті — це не лише відкриття незнаних, забутих чи раніше заборонених сторінок минулого. Це і їх суттєве переосмислення. Саме це відбувається з подією, що сталася 29 січня 1918 року.

Пам'ять про бій під Крутами повернулася в Україну з відновленням незалежності в 1991 році. Але протягом двох десятиліть бій згадували як трагедію чи навіть поразку. Оборонці станції загинули, більшовики далі наступали на Київ. Ось що говорили про Крути.

Для більшої драматизації суттєво завищувалася кількість українських втрат, понижувалася кількість російських втрат. Відтак згадування Крут перетворилося в плач і розпач від чергової поразки, замилування власною жертовністю.

Такий підхід далекий не лише від об'єктивної історичної оцінки того, що сталося під станцією Крути 29 січня 1918 року, але й від справжнього вшанування пам'яті учасників цих подій.

Тяжко здобути цінною вояцьких життів перемогу знецінюють, називаючи поразкою.

Так, загибель у бою близько сотні українських вояків — це трагедія. Але втричі більша кількість ворожих втрат заперечує тезу про поразку. Особливо, якщо врахувати, що співвідношення сил учасників бою складала майже один до 10 не на користь українців.

Більшовики зуміли відновити свій наступ на Київ лише через чотири дні.

Для проголошеної лише кілька днів до того незалежної Української Народної Республіки це були визначальні чотири дні, які дозволили державі отримати міжнародне визнання та військову допомогу.

Незабаром після цього більшовиків вигнано назад на схід. Так, через рік вони знову повернулися, але не назавжди.

Війна з Росією, царською, більшовицькою, путінською триває досі. На жаль, досі на українській землі. Але нині вже за сотні кілометрів від Києва.

І в цій війні ми знову перемагаємо, бо нині Росії протистоїть не кілька сотень добровольців, а багатотисячна і високопрофесійна озброєна українська армія. На боці України не кілька держав, що визнавали нас у 1918 році, а практично весь цивілізований світ, який засуджує російську агресію.

Ми перемагаємо, бо не забули про бій 29 січня 1918 року.

Про Крути пам'ятали в Українській Повстанській Армії, де це ім'я присвоїли одному з військових формувань на Волині. Про Крути пам'ятають у сучасній армії, де цим іменем названо військовий лицей у Львові та військовий інститут у Києві.

Ми переможемо, коли шануватимемо Крути по-справжньому – як нашу перемогу.

(„Високий замок“, 29 січня)

Володимир В'ятрович – голова Українського інституту національної пам'яті, Київ.

У Черкасах відзначили річницю бою під Крутами

Олександр Костирко

ЧЕРКАСИ. – 30 січня черкаси підтримали всеукраїнську ходу, присвячену 101-й річниці бою біля станції Крути. Організували ходу „Національний альянс“, Всеукраїнське об'єднання „Свобода“, та громадська організація „Сокіл“.

Учасники ходи зібрались на площі Богдана Хмельницького і пройшли з смолоскипами головною вулицею до пам'ятника Борцям за Незалежність України.

Смолоскипна хода в Черкасах. (Фото: Олександр Костирко)

Китай ламає...

(Закінчення зі стор. 2)

Ці кампанії повинні стати „чемпіонами“ у продукуванні штучного інтелекту, в „розумному“ управлінні містами і дати імпульс економічному стрибкові. Як сказав Ерік Шмідт, недавній шеф Google, „до 2020 року китайці наздоженуть Захід; до 2025 вони будуть кращими, ніж ми; до 2030 вони будуть домінувати у світі“.

До 2025 року Китай повинен виробляти 70 відс. всіх мікročіпів у світі. Китайці вкладають у розвиток науки і технологій 223 млрд. дол., що становить 20 відс. усіх світових витрат на науку і дослідження. Для порівняння: за наявності новітніх технологій Росія посідає в світі 124-ту позицію, за показником освоєння технологій підприємствами – 126-ту. Росія витрачає 1.14 відс. бюджету на інноваційні проекти.

Втім, Китай не відмовляється і від військової могутності. Китайці посилено озброюються. До 2023 року військовий бюджет Китаю повинен перевищити 300 млрд. дол. (сьогодні військовий бюджет Китаю 152 млрд. дол.), а військовий бюджет Росії – 46 млрд. дол.). Нещодавно Китай випробував найпотужнішу неядерну бомбу, що виглядає, як попередження

про амбіції.

Ми входимо в новий світ. У тому світі, який ми залишаємо, скаржачись на нерівноправність і приниження, керувала Америка. Росія ще пригадає з ностальгією про часи її гегемонізму в білих рукавичках. У новому світі не буде англосаксонської ввічливості і податливості. Буде жорсткість, якої ще не відчували. Буде зневага і удари по російській гордині і зарозумілості. Кремлеві ще належить побачити, як Китай буде нав'язувати своє провідництво.

Можна, звичайно, шантажувати світ загрозою зіграти в „російську рулетку“. Але що це змінить, якщо для Росії вже немає місця в поїзді світового прогресу. Залишається гадати: як Росія буде жити зі зламаним хребтом державності, і коли знайде нову опору для державності.

До речі, Всесвітній економічний форум у Давосі – добрий барометр політичних тенденцій. Давосові давно вже наплювати на російських олігархів. Давосові вже байдужі західні керівники. Давос вже чекає, що скажуть китайці.

(„Газета по-українськи“, 24 січня)

Лілія Шевцова – російський політичний експерт, опозиційний до путінського режиму, Москва.

АМЕРИКА І СВІТ

■ Гугл мусить заплатити кару

ПАРИЖ. — Велика американська мультинаціональна компанія Гугл, яка надає різні послуги на інтернеті, мусить заплатити майже 57 млн. дол. кари за порушення нових європейських суворих правил приватності. Найвища французька незалежна адміністративна агенція CNIL винесла це рішення 21 січня. Вона сказала, що Гугл не виявила вповні своїм користувачам, як їхні особисті інформації є зібрані й що робиться з ними. Компанія видала заяву, в якій каже, що вона переглядає це рішення, щоб встановити наступні кроки і щоб всі транзакції на інтернеті були прозорими. („The Washington Post“)

■ Злочинці уникають кари

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. — Департамент поліції у Філядельфії оприлюднив статистику, яка вказує що за останніх п'ять років кожного року лише приблизно 25 відс. всіх збройних пограбувань у місті закінчилися арештом злочинців. Статистика не є потішаючою і по інших великих містах. В Гюстоні цей відсоток є 26, а в Атланті неймовірно низьким – 7.7 відс. Федеральне Бюро Розслідувань (FBI) подало зібрані цифри за останній повний рік (2017), які вказують що лише 29.7 відс. всіх збройних пограбувань у США закінчилися арештом злочинців. Поліція звичайно має багато більше успіхів у дослідженні поважніших злочинів, такі як вбивства, і нормально арештовує злочинців в тих випадках. („The Philadelphia Inquirer“)

■ Суд відхилив апеляцію журналістів

НАЙПІЙТАВ, М'янма. — Верховний суд М'янми 11 січня відхилив апеляцію двох журналістів агенції „Ройтерс“, котрі були заарештовані минулого року за порушення законів країни про державні таємниці. 32-літній Ва Лоне і 28-літній Кяв Со Оо були заарештовані у вересні 2018 року і засуджені до семи років ув'язнення, хоч головний свідок прокуратури признався у суді, що їхній арешт був підроблений. Обидва журналісти описували масові вбивства мусульман-рогінджа в країні, з яких понад 720 тис. вже втекли з М'янми через насилля. („The Washington Post“)

■ Бразилія вийшла з договору про міграцію

БРАЗИЛІЯ. — Два тижні після своєї інавгурації Президент Бразилії Жаїр Болсонаро повідомив 8 січня, що він дотримав свою передвиборчу обіцянку і відтягнув країну з договору ООН про міграцію. Він заявив, що оборона національного суверенітету буде пріоритетом його уряду. Глобальний договір ООН про міграцію був підписаний у грудні 2018 року, але майже 30 країн – включно з США, Австрією, Угорщиною, Італією та Чіле – відмовилися підписати цей договір. Попередник Ж. Болсонаро підписав його. В Бразилії проживає понад 700 тис. легальних мігрантів і ще кілька сотень тисяч нелегальних, в більшості з Португалії. („National Public Radio“)

■ Гутерес перестеріг проти антисемітизму

НЮ-ЙОРК. — Генеральний секретар ООН Антоніо Гутерес перестеріг проти зростаючого антисемітизму в світі. Він це сказав 28 січня під час річної церемонії в ООН для відзначення Міжнародного дня пам'яті Голокосту. А. Гутерес також перестеріг проти переписання історії Голокосту. У своїй промові дипломатам він звернув увагу, що антисемітизм поширюється в ліберальних демократіях, так само як і в авторитарних системах. („Radio Free Europe/Radio Liberty“)

■ Принц Филип перепросив за аварію

ЛОНДОН. — Чоловік Королеви Єлисавети Принц Филип написав листа 21 січня 46-літній Емі Фейрветер, котра отримала легкі травми в автомобільній аварії з легкою вантажкою, якою керував принц. 97-літній принц висловив свій „глибокий жаль“ за аварію, яку він спричинив 17 січня, коли сонце осліпило його. Він побажав їй швидкого одужання. Е. Фейрветер сказала пресі, що лист був „гарним жестом“ принца. Два дні після аварії принц отримав пересторогу від поліції за те, що їхав, не заціпивши паса безпеки. („Reuters“)

Забутий референдум 2000 року

16 квітня 2000 року в Україні відбувся всеукраїнський референдум – опитування думки громадян з приводу реформування державного управління. Початком акції були 7 грудня 1999 року збори громадян Житомира, які створили ініціативну групу з проведення референдуму. Центральна виборча комісія (ЦВК) 14 грудня 1999 року відмовила в реєстрації цій ініціативній групі, але 21 грудня 1991 року Печерський районний суд Києва своїм рішенням визнав постанову ЦВК неправомірною і зобов'язав ЦВК зареєструвати житомирську ініціативну групу. Згідно з указом Президента Леоніда Кучми „Про проголошення всеукраїнського референдуму за народною ініціативою“ на референдум було винесено чотири питання.

За право президента України достроково припинити повноваження Верховної Ради, якщо вона протягом одного місяця не зможе сформувати постійно діючу парламентську більшість або у разі незатвердження нею протягом трьох місяців Державного бюджету України висловилися 85.9 відс. громадян. За скасування депутатської недоторканості проголосували 90.2 відс. Зменшення загальної кількості народних депутатів України з 450 до 300 осіб схвалили 91.1 відс. громадян. Формування двопалатного парламенту в Україні, одна з палат якого представляла б інтереси регіонів України, визнали доцільними 82.9 відс. учасників.

Народ України дав ствердну відповідь на усі чотири поставлені питання.

Конституційний суд двома рішеннями підтвердив законність та остаточність рішення, що було винесено громадянами України на референдумі. Відтоді минуло 19 років, але відповідні зміни до законодавства так і не було внесено Верховною Радою. Про референдум ніби забули. Проте висліді всеукраїнського референдуму залишаються актуальними й досі. Більше того – загальне погіршення умов життя населення викликає зростаюче незадоволення Верховною Радою, її складом і ефективністю діяльності.

За роки, що відтоді минули, больовий поріг українців неймовірно зріс. Саме зараз, коли суспільство, пройшовши шлях кривавого випробування, вимагає негайних і докорінних змін тих правил, які викликали потребу референдуму 2000 року. Ще тоді, у 2013 році громадські організації Харкова і Херсона зажадали розпуску парламенту, а також виступили за скасування депутатської недоторканості і зміни політичної системи. І знову вимоги суспільства не були почуті.

Зрозуміло, що виконання чотирьох пунктів референдуму вимагало їх вивчення експертами. Наприклад, колишній народний депутат, викладач Києво-Могилянської академії Юрій Ключковський вважає, що зменшення чисельності Верховної Ради може негативно позначитися на її дієздатності, а повне скасування недоторканості депутатів не послужить захистові опозиції. Але такі зауваження стосуються повноцінного парламенту, депутати якого відвідують усі сесії та засідання комітетів і є бездоганними перед законом. Наразі так не є і населення добре це усвідомлює.

Викликають критику великі платні та досконалі побутові умови урядовців та депутатів порівняно з рівнем життя усієї громади. Генеральний прокурор Юрій Луценко в грудні 2018 року розповів на телебаченні, що йому ніяково отримувати щомісяця 150 тис. грн., тоді як середня платня в Україні становить 7,000 до 10 тис. грн., тому третину платні він віддає на благодійні цілі. Це добре, але чи наслідують цей приклад інші урядовці?

Забутий референдум мав би стати сигналом небезпеки для проводу: у 2000 році населення лише висловило свої побажання, які тепер можуть стати радикальною вимогою.

ІСТОРІЯ

Мої прикросі через Леніна

Левко Хмельковський

Якось, перебуваючи у Ленінграді, я поїхав до селища Ульяновка, у 10 кілометрах від міста. Мене привабила пов'язаність назви з Володимиром Ульяновим-Леніном, організатором державного перевороту в Росії восени 1917 року. І я не помилюся.

В. Ульянов у 1905-1906 роках жив у цьому селищі, яке раніше мало назву Сабліне і лише у 1922 році стало Ульяновкою. У 1727 році тут мав шинок якийсь Саблін і від нього походила перша назва. Жила тут народність савакотів, але опісля до селища переселили росіян з Ярославської губернії і вони витіснили місцевих.

В. Ленін приїхав до своєї старшої сестри Анни, дружини Марка Єлізарова, який працював у керівництві залізниці. З В. Ульяновим і його дружиною Надією Крупською М. Єлізаров зустрівся в Парижі й запросив їх до себе, у Сабліне. Влітку 1904 року в Сабліне приїхали з Києва сестри Анна і Марія Ульянови, а також їхня мама Марія. Усі жили в будинку ч. 12 на Андріївській вулиці.

В. Ленін приїздив у Сабліне, щоб побути з матір'ю, на природі. 12 липня 1906 року мама Марія писала з Сабліного в Самару, де тоді перебувала її дочка Анна: „У нас після від'їзду твого лиха погода: прогляне на кілька годин сонечко і знову дощ, і ночі холодні, і я не ходжу купатися на річку. Іноді вечори бувають теплі, і ми влаштуємося тоді з чаєм в альтанці. Так було в суботу, 8-го, приїхали наші, Володимир пішов купатися, а потім посиділи в альтанці“.

Наші – це В. Ленін і Н. Крупська. Зберігся великий будинок Єлізарових. Про усе це, повернувшись в Україну, я розповів у газе-

ті, в якій працював. Після появи статті почалися мої прикросі.

Виявилось, що селища Ульяновки не було в числі населених пунктів, дозволених у розповідях про В. Ульянова-Леніна. Я порушив цензурну заборону, причиною якої була саме та обставина, що „вождь пролетаріату“, показуваний у фільмах особою дуже скромного життя, не міг мати свояка з великою садибою біля столиці. У фільмах він ходив у блаженному пальтечку, спав на підлозі, або в замському курені. Не могло бути й мови про готелі в Парижі, Лондоні, Женеві, про коханку Інессу Арманд.

А якби я розповів, що В. Ульянов замолоду був звичайним поміщиком? У 1889 році його мама купила маєток у Алакаївці, в 40 кілометрах від Самари. В. Ульянову дісталися 45 гектарів землі і молочна ферма на 14 високопродуктивних корів з Німеччини. В. Ульянов спорудив завод з виробництва сиру. В маєтку працювали наймити з місцевих селян під керівництвом управителя-австрійця. Впродовж п'яти років В. Ульянов займався маєтком: купував насіння конюшини в Пруссії, хемічні добрива. Через п'ять років маєток продали з великим зиском. Другий спадковий маєток Ульянових у селі Кокушкине приносив добрий дохід. Управителем був чех Крушвиць.

Гроші з маєтку В. Ульянов регулярно діставав від матері. Коли одружився з Н. Крупською, то дістав від її тітки спадщину – 7,000 рублів. А як почалася Перша світова війна, дохід від маєтку значно зменшився, але почали надходити гроші через посередників від Генерального штабу Німеччини.

Комуністична цензура в СРСР дбала про „пролетарський образ“ В. Леніна. Але правда була іншою.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: \$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 Fax (973) 644-9510 E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

ЦІНИ НА ПЕРЕДПЛАТУ „СВОБОДИ“

ДРУКОВАНА „Свобода“ (на папері)

Члени УНСоюзу		Не-члени УНСоюзу	
Рік	Пів-року	Рік	Пів-року
80 дол.	45 дол.	90 дол.	50 дол.

ЕЛЕКТРОННА (www.svoboda-news.com)

40 дол. на рік для всіх

Передплатити можна кредитовою картою з веб-сторінки www.svoboda-news.com, або зателефонувавши до відділу передплати на 973-292-9800, дод. 3040).

ДРУКОВАНА І ЕЛЕКТРОННА

Члени УНСоюзу		Не-члени УНСоюзу	
Рік	Пів-року	Рік	Пів-року
85 дол.	50 дол.	95 дол.	55 дол.

Для тих читачів, котрі отримують друковане видання, передплата електронної версії „Свободи“ коштуватиме всього на 5 дол. більше (щоб отримати цю знижку, треба телефонувати до відділу передплати на 973-292-9800, дод. 3040).

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Допоможімо героєві стати на ноги Свято Соборности над Збручем

Майор Національної гвардії Микола Левкун, уродженець села Боднарів Івано-Франківської області, під час нинішньої війни з Росією на сході України втратив обидві ноги. З початку бойових дій на сході України він мав понад 10 тривалих відряджень у зону боїв, командує групою спеціального призначення.

Весною 2017 року під час виконання бойового завдання біля Торецька вибухнула ворожа протипіхотна міна і вразила воїна. Гвардійці п'ять кілометрів несли пораненого до безпечного місця. Згодом у військовому медичному центрі у Харкові майор переніс дев'ять операцій. Він вижив завдяки досвідомі лікарів і підтримці дружини Юлії. Президент України Петро Порошенко нагородив воїна орденом Богдана Хмельницького.

Влітку 2018 року М. Левкун привезли до шпиталю „Coney Island Hospital“ в Нью-Йорку, де зробили операцію, яку наразі не можна виконати в Україні. На жаль, операція була невдалою і 9 січня М. Левкун повернувся до шпиталю, де 15 січня йому зробили ще одну операцію. Тепер він чекає на складне протезування, до якого наполегливо готувався ще в Україні, маючи тривалі й виснажливі тренування.

У Харкові, де М. Левкун винаймає приміщення, на нього чекають чотирирічна донька Злата і семирічний син Денис, а сам воїн потребує фінансової допомоги на лікування. Для цього в Українській Національній Федеральній Кредитній

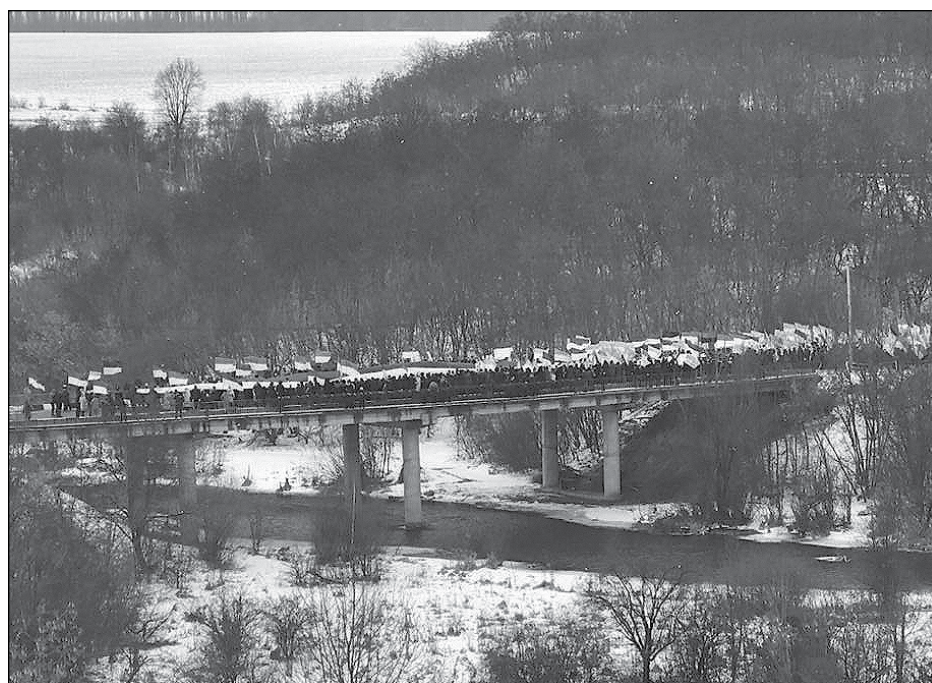

Микола і Юлія Левкуні.

товий Спільці на його ім'я відкрито рахунок ч. 19933. Адреса відділення спілки: 1678 E. 17th St., Brooklyn, NY 11229. Тел.: 718-376-5057, 866-859-5848.

М. Левкун попросив через „Свободу“ подякувати фондові „Revived Soldiers Ukraine“ (президент Ірина Ващук) та усім людям, які допомагають йому стати на ноги.

Марія Ліщинська,
Глен Спей, Нью-Йорк

Урочиста хода через Збруч. (Фото: Віталій Міхалевський)

До Товариства Української Мови написав голова Хмельницької обласної „Просвіти“ Віталій Міхалевський про міжобласне Свято Єдності над Збручем, яке відбулося 22 січня на межі Хмельницької та Тернопільської областей у День Соборности України.

У цьому урочистому відзначенні 100-річчя проголошення Акту Злуки УНР і ЗУНР взяли участь понад 3,500 представників української громади. Вони зустрілися на мості через ріку Збруч. Це символізувало

єднання українських земель в одну державу. Молодь утворила прапор України з двох частин: від Хмельниччини – 50 метрів жовтої частини прапора й від Тернопільщини 50 метрів синьої.

Далі всі вирушили до Пам'ятного хреста генерал-хорунжому УПА Романові Шухевичу, де відбувся Молебень, а потім відбулося відкриття пам'ятного знаку „100 років Соборности України“.

Віра Боднарук,
Норт Порт, Флориди

Твори будуть незабутньою пам'яттю про лихоліття минулого

Звертаюсь з проханням надрукувати у газеті мої враження від прочитаних книг Любові Василів-Базюк „П'ять колосків“ і „У вирі тоталітарних режимів“. Л. Василів-Базюк – наша землячка і пише про нашу Україну, про свою улюблену Волинь. І тому нам її твори дуже близькі і зрозумілі.

В книгах Л. Василів-Базюк описано історії, які відбувалися в той час на Україні і які вона сама пережила. Головні герої книги „У вирі тоталітарних режимів“ прості українські люди, які жили, працювали, любили. Були добрими, щирими, вірними, допомагали один одному, вірили в Бога. Їхні вчинки – це приклад високодуховності і протистояння долі.

Авторка дає правдиву характеристику всім тим тиранам і душогубцям, які знищували Україну в ХХ ст., які принижували, шантажували, гнобили український народ, примушували до покори, ламали віру, вбивали. Це все робилося з метою знищення нашої нації. Всіх, кого було зачислено до ворогів народу, було вивезено до Сибіру.

І попри всі муки, українці не опускали руки, а боролися і перемогли. Нація не загинула, а ще з більшою старанністю боролася за

українську державу.

Повість „П'ять колосків“ – це пам'ять про Голодомор. Події відбуваються на Волині і тому так болісно стає на душі, переживаючи за наших людей. Немає нічого страшнішого за голод, він немилосердний. Л. Василів-Базюк в цьому творі написала про тодішній режим, про події, які відбувалися за Леніна та Сталіна. Жорстокість „москвин“ (так писала автор) не мала меж. Вони і дотепер стверджують, що ніякого Голодомору не було.

В книзі описано гарні волинські обряди вінчання, святкування Різдва, Великодня. Попри все, українці вмели святкувати, не опускали руки і вірили в краще майбутнє.

Твори Л. Василів-Базюк не дають нам забути про лихоліття минулого, що відбувались на нашій землі. Бо це треба було пережити, вистояти. Витримати приниження, страждання і навіть смерть. Її книги вчать, як треба любити свою вітчизну, свою рідну мову, свою віру. Нехай для всіх твори Л. Василів-Базюк будуть незабутньою пам'яттю.

Валентина Бережна,
Луцьк, Волинська область

Св. Миколай відвідав дітей в Україні

Обдаровані діти дошкільного закладу в Торецьку.

Під час цьогорічного Різдвяного святкування Злучений Український Американський Допомоговий Комітет (ЗУАДК), з допомогою св. о. Миколая подарував 1,240 дітям солодощі, предмети гігієни та одягу, шарпетки, теплі рукавиці, та кофтинки. Це були українські незахищені діти, діти біженців, діти загиблих і поранених воїнів та діти з родин військовослужбовців та контрактників, що виконували службовий обов'язок і сьогодні служать на сході України.

У прифронтових населених пунктах Донецької області подарунки роздані дітям селищ Дружба, Неліпівка, Суша Балка, Курдюмівка, Лебединське, Новгородське, Північне, Залізне, Щербинівки, Сартана, та дітям в містах Торецьк,

Покровськ, Маріупіль, а також в селищі Понорниці, Чернігівської області, в станиці Луганськ та в Центральному військовому шпиталі дітям загиблих та пораним воїнам та національним гвардійцям.

Там, де св. Миколай не міг сам вручити дарунки, вручення здійснювали військово-цивільні адміністрації, управління освіти та Червоний Хрест.

Св. Миколай також обдарував 60 стареньких самотніх людей, які боролись за незалежність України і втратили здоров'я у таборах заслання. Вони отримали святкові продуктові набори.

ЗУАДК
Філядельфія

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Хор „Думка“ виступив з концертом колядок

Микола Галів

НЮ-ЙОРК. – Концерт коляд хору „Думка“ під назвою „Возвеселімся“ під диригуванням талановитого композитора Василя Гречинського при фортепіановому супроводі Ларисі Гутникевич відбувся в Українському католицькому храмі св. Юра 13 січня. Прелюдією до концерту був виступ на теми колядування Світлани Махно, яка від імени співочого колективу привітала присутніх з Різдом Христовим. Англійською мовою вітання висловив Андрій Гавданович. Крім цього, кожну колядку сповіщало голосіння дзвонів.

Першою прозвучали коляди „Христос Рождається“ при сольозаспіві Рональда Літепла і „Бог предвічний“ у музичній обробці Олександра Кошиця. Далі були виконані „Коляда колядника“ (композиція Лілії Кобільник, аранжування Павла Табукова) і маловідома колядка „Іде, їде Бог“ (композитор Леся Горова, аранжування В. Гречинського).

Не можна собі уявити концерту без колядки Миколи Леонтовича (аранжування Олександра Єрченка)

Хор „Думка“ виступає в Українському католицькому храмі св. Юра. (Фото: Андрій Коваль)

Хор „Думка“ співає разом з дитячим хором „Молода Думка“ у Нью-Йорку.

„Щедрик“. Далі були колядки „Гой, питалася княжна корона“ (композиція Ганни Гаврилець) і „Ой, коляда, колядниця“ (композиція Василя Калинюка).

Коляда „Не плач, Рахиле“ (аранжування Тадея Купчинського) могутньо прозвучала у баритоновому виконанні А. Гавдановича. Услід, хвилиною пронеслися колядки „Дзвони дзвонять“ (композиція Марти Лозинської) і „Ой, в Єрусалимі“ (аранжування Григорія Концевича) у виконанні соліста А. Гавдановича.

Вдало вписалася у програму нова композиція В. Гречинського „Христос народився“. Грайливо і милозвучно пролунала колядка „Щедрий вечір“ (аранжування Андрія Легкого) з приємними сольозаспівами Ірини Равенбург і Миколи Луцака.

У програмі були колядки „Три славні царі“ В. Гречинського, німецька коляда „Тиха ніч“ (музика Франца Грубера, аранжування А. Легкого) у виконанні солістів Дарії Войтович (альт) і М. Луцака (тенор).

Чотири останні англомовні пісні прозвучали у виконанні Святослави Качарай. Концерт завершено молитовним і потужним „Алилуя, алилуя“ Георга Ганделя. Подякував хоріві „Думка“ за успішний концерт о. Еміліян Дорош.

Відзначили День Соборності України

Віра Боднарук

НОРТ-ПОРТ, Флориди. – Українська громада в південно-західній Флориді 26 січня в Українському релігійному та культурному осередку ім. св. Андрія урочисто відзначила 100-річчя Соборності України. Заля була прибранна червоною калиною та українськими прапорцями.

Урочисту програму розпочали Українські Американські Ветерани під проводом командира Ігора Гроня, а гімн США співали всі при-

сутні.

Голова громадського комітету Віра Боднарук відкрила свято, підкреслюючи величезне історичне значення 100-річчя Злуки України для українського народу.

Ведуча Ліда Яхницька представляла виконавців програми, яку було розпочато віршем Уляни Кравченко „22 січня“, який прочитала Оля Бабчук.

Святкове слово виголосив Нестор Олесницький, в якому подав історичний перебіг прагнення і боротьби українського наро-

Віра Боднарук з Українськими Американськими Ветеранами. (Фото: Віктор Лісничий)

ду за свободу і незалежність. Також було висвітлено фільм про історичний перебіг подій 22 січня 1919 року.

Вірш „Дзвони в Україні“ Володимира Переяславця деклямувала Леся Попель, а вірш „Від синього Дону до сивих Карпат“ Олексі Кобця – Оля Гронь.

Жіночий ансамбль під проводом Анни Маріяні та Владі Шпічки виконав пісні про Січових Стрільців – „Іхав Стрелець на війноньку“,

„Ой, видно село“ та „Ой, у лузі червона калина“. Останню пісню співали всі стоячи і закінчили співом гімну України.

Опісля гості мали нагоду спілкуватися при каві та солодким.

Свято підготували Неля Лехман, Нуся Мацілінська, Віктор і Галя Лісничі, Богдан Боднарук, І. та О. Гроні, Л. Яхницька, Н. та Іванка Олесницькі, О. Бабчук, Л. Попель, Клара Шпічка, Дарія та Євген Томашоскі, Рома Гуран, Оксана Лев.

Жіночий ансамбль під проводом Анни Маріяні і Владі Шпічки. (Фото: Віктор Лісничий)

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Вшанували Митрополита Антонія

Учасники свята в Українській православної семінарії св. Софії. (Фото: УПЦ США)

Левко Хмельковський

СОМЕРСЕТ, Нью-Джерзі. – 30 січня в Українській православної семінарії св. Софії відбулося вшанування Митрополита Української Православної Церкви США та усієї діаспори Антонія з нагоди його дня народження, наречення ім'ям Антонія і шестиріччя його архипастирства. У торжестві взяли участь священники з Нью-Йорку, Нью-Джерзі, Пенсильванії, інших штатів, а також Генеральний консул України в Нью-Йорку Олексій Голубов і консул Денис Семенович, які особисто вітали Митрополита. Архієпископ Даниїл представив вітання, які надіслали Вселенський Патрі-

ярх Варфоломій, Митрополит Юрій і Канцлер Тарас Удод з Української Православної Церкви Канади, Посол України в США Валерій Чалий та інші.

Архієпископ Даниїл відслужив Літанію в пам'ять юних героїв бою на станції Крути, 101-ша річниця якого виповнилося 29 січня, а також полеглих за територіальну цілісність України у війні з Росією на сході України.

Свято закінчилося обідом на честь ювіляра, який приготували студенти семінарії під керівництвом декана студентського життя о. Василя Пасакаса і шеф-кухаря Марії Морозовської. Під спів Многоліття семінаристи піднесли ювілярюві святковий торт.

Різдво у Семінарії записане на диску

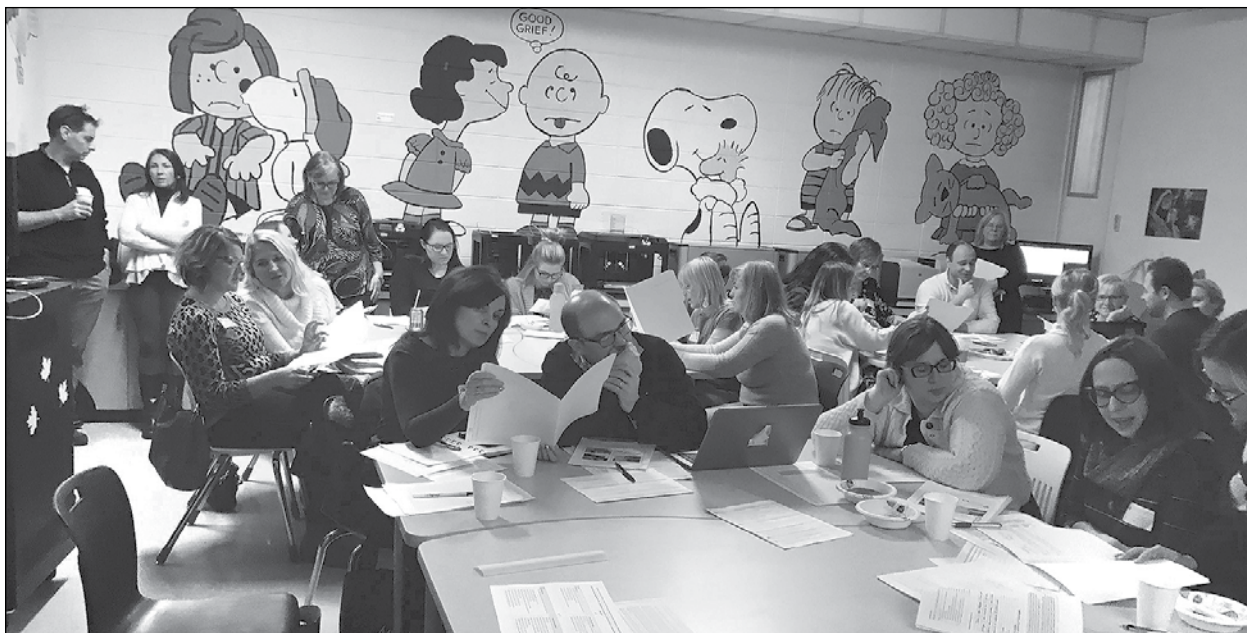
Левко Хмельковський

СОМЕРСЕТ, Нью-Джерзі. – Хор Української православної семінарії св. Софії, що діє при Митрополії Української Православної Церкви США, уже набув популярності серед шанувальників духовного співу. А тепер вони можуть слухати його будь-якої пори. До Різдва хор записав на компакт-диск „Різдво у Семінарії“ 10 піснеспівів.

Випуск диску благословили Владики Антоній і Даниїл, а придбати диск за 15 дол. можна в семінарії. Адреса: St. Sophia Seminary, P.O. Box 240, South Bound Brook, NJ 08880. Тел.: 732-469-7555. Електронна пошта: seminary@stsuots.org.

Провели майстерню з вивчення української мови

Учасники майстерні з вивчення української мови. (Фото: МЦУМ)

ЕДМОНТОН, Альберта. – 17 січня Методичний центр української мови (МЦУМ) Канадського Інституту Українських Студій під керівництвом виконуючої обов'язки директора д-ра Алли Недашківської та старшого радника д-ра Оленки Білаш у співпраці з „Learning Services and Innovation“ при „Catholic Schools“ в Едмонтоні, який очолює консультант з питань чужомовних мов Андре Санчес Фернандес, провели майстерню з професійного розвитку для освітян Альберти у школі св. Мартина в Едмонтоні.

Майстерня під назвою „Ті, хто вивчають мову та учні-носії мови: як об'єктивно оцінювати навчальні досягнення у вивченні української мови в українських двомовних програмах?“ мала великий успіх. Понад 30 освітян взяли участь у майстерні.

Майстерню провела співробітниця програ-

ми „Англійська як додаткова мова“ та радник з навчальних питань педагогічного коледжу Саскачеванського університету Надія Прокопчук, яка має великий досвід роботи вчителем в українській двомовній програмі (рівень K-12), є розробником навчальних програм для двомовних шкіл та старшим управителем програм з англійської та інших мов як додаткових в Міністерстві освіти Саскачевану.

Майстерня розпочалася з важливого обговорення української двомовної освіти на початку 1970-их років, а також низки інших питань: Як змінилися наші учні та як змінилися роля і завдання вчителів? Ця широка дискусія включала огляд навчальних матеріалів, якими наразі послуговуються у канадських школах, а також їх використання для викладання української мови у сучасних умовах, де в одній класі навчаються

учні з різними рівнями володіння українською мовою.

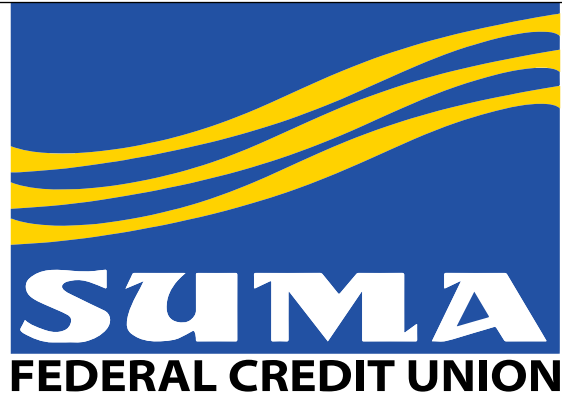
Як спеціаліст у галузі оцінювання мовних досягнень, Н. Прокопчук представила короткий огляд дескрипторів рівнів володіння мовами згідно з Загальноєвропейськими рекомендаціями з мовної освіти. Цей документ пропонує узагальнену шкалу оцінювання рівня володіння мовою в аудіюванні, говорінні, читанні та письмі. Цей огляд був представлений у контексті можливого використання рекомендацій в українських двомовних програмах.

Н. Прокопчук зробила особливий наголос на способах моніторингу та об'єктивного оцінювання навчальних досягнень учнів, які вивчають українську мову як другу чи чужоземну, і учнів, які нещодавно переїхали в Канаду з України. Рівень володіння мовою у цих учнів відрізняється, хоча вони дуже часто навчаються в одній класі.

Наприкінці майстерні учасникам було надано можливість попрактикуватись у визначенні рівнів розвитку письмових умінь учнів. Упродовж майстерні, учасники брали активну участь в обговореннях і на завершення висловили ідеї, які можуть слугувати стимулом для організації подальших освітніх заходів.

18 січня Н. Прокопчук провела подібний семінар для групи вчителів української двомовної програми у А. „L. Horton School“ у Веревілі.

МЦУМ подякував вчителю М. Гавеллу з „Elk Island Public Schools“ за координацію майстерні, яку спонзорував один з фондів, нещодавно створений у МЦУМ – Фонд ім. Родини Стефанюків з Едмонтонської провінції Альберта: Стіва Стефанюка (1924-2016), Джозефін Стефанюк (дівоче прізвище Юрків) та сина Корнелла Стефанюка. Фонд було створено з метою підтримки та розвитку викладання української мови та культури у публічних закладах освіти.

У нас Ваші Заощадження
РОСТУТЬ

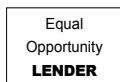
MONEY MARKET

2.02%
APY*

на суму 50,000 і більше

*APY = Annual Percentage Yield calculated on the assumption that dividends remain on deposit until maturity. A minimum to open a CD is \$ 1,000.00. Early withdrawal penalties may apply. Rates are effective Jan. 2, 2019 and are subject to change.

SUMAFCU NMLS# 527694

CDs

1 Year CD - Share CD

2.79%
APY*

5 Year CD - Share CD

3.30%
APY*

НАШІ ФІЛІЇ ЗРУЧНО РОЗТАШОВАНІ

Main Office
125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701
Phone: 914-220-4900, Option 0
Fax: 914-220-4090

Yonkers Branch
Ukrainian Youth Center
301 Palisade Ave.
Yonkers, NY 10703
Phone: 914-220-4900, Option 7
Fax: 914-965-1936

Spring Valley Branch
Ukrainian Hall
16 Twin Ave.
Spring Valley, NY 10977
Phone: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

Stamford Branch
Ukrainian Research Center
39 Clovelly Rd.
Stamford, CT 06902
Phone: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

New Haven Branch
Ukrainian Heritage Center
555 George St.
New Haven, CT 06511
Phone: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

1-888-644-SUMA (7862) Відвідайте нас на www.sumafcu.org

ПОДОРОЖІ

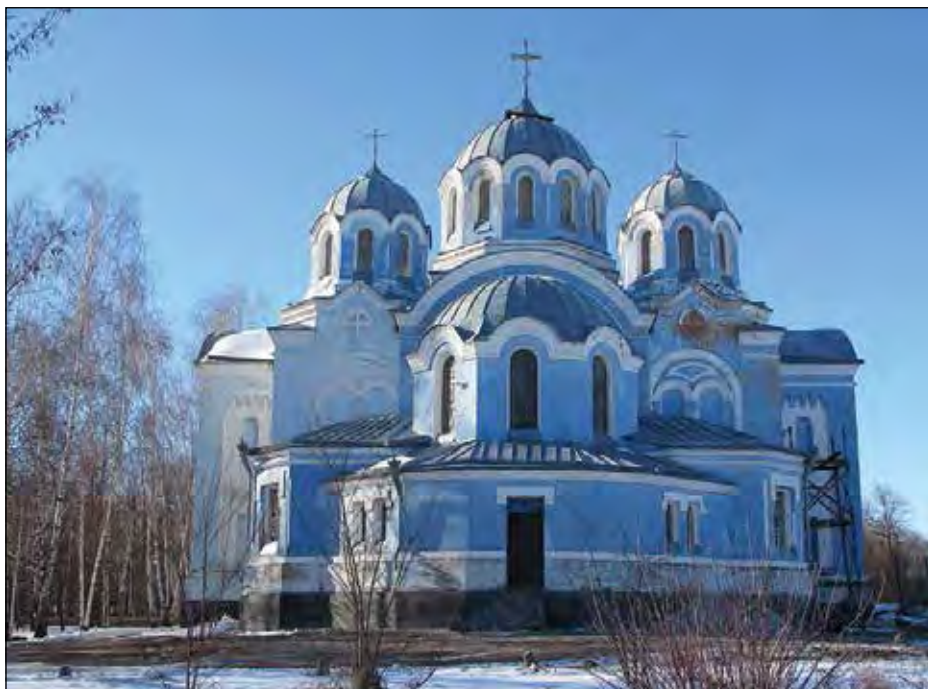
Місто корифеїв українського театру

Світлана Орел

У невеличкому степовому місті Бобринець на Кіровоградщині перетнулися шляхи засновників і корифеїв українського професійного реалістичного театру – Марка Кропивницького, Івана Тобілевича (Карпенка-Карого), його братів, майбутніх світочів української сцени – Миколи Садовського та Пана-са Саксаганського.

Батьки М. Кропивницького і братів Тобілевичів були управителями у навколишніх панських маєтках. Їхні діти навчалися у Боринецькому повітовому училищі (Марко був на п'ять років старший за Івана). За кілька сотень метрів звідси пролягав історичний Чорний шлях, яким здавна їздили чумаки. Саме тут вони часто зупинялися на ніч, розводили вогнища, провадили неспішні бесіди.

Малий Марко, пізніше Іван, дуже любив ці вечірні розмови, коли нерідко звучали й народні пісні. Очевидно, саме тут у дитячі серця западала мудрість, краса й духовна наповненість слова і пісні рідного народу. Бобринецькі таємничі підземні ходи теж надзвичайно приваблювали дітей. Місцеві мешканці спорудили їх у період татарських навал для того, щоб ховатися там від ворожих набігів. Кажуть, вони досить довгі і об'ємні: у 1950-

Храм Вознесіння Господнього.

их роках під час земляних робіт туди провалився екскаватор.

У приміщенні колишньої повітової школи на центральній вулиці містечка і за часів СРСР була школа. Її свого часу закінчив відомий радянський кінорежисер Петро Тодоровський. А нині тут Центр дитячої та юнацької творчості.

Трохи далі хата, де квартирували брати Тобілевичі, далі – по центральній вулиці – будинок бабусі М. Кропивницького Уляни Дубровинської. Тут майбутній актор і режисер прожив близько 10 років. Саме його дядько Микола Дубровинський організував у містечку самодіяльний театр, де Марко зіграв свої перші ролі. Колишній будинок громадського зібрання, де це відбувалося, теж зовсім поряд – за 100 метрів від училища. Тут зараз місцеве відділення державної казначейської служби.

Сюди М. Кропивницький приїхав за рік до своєї смерті, аби востаннє побачитись з земляками, з містечком, яке любив і де формувався, як особистість, як мистець. Тоді він виконував тут відому пісню „Рече та стогне Дніпр широкий“, що стала своєрідним гимном українців і яку автор музики Данило Крижанівський присвятив саме М. Кропивницькому. Він був

першим її виконавцем, саме з його театральної трупи ця пісня, що й досі хвилює серця, розпочала свій лет Україною. Це був тріумфальний виступ, який довго пам'ятали у містечку, але зараз, на жаль, ніщо про нього не нагадує.

Навпроти приміщення повітового училища – погруддя М. Кропивницького, один з чотирьох відомих в Україні пам'ятників корифеєві українського театру. У місті розроблено туристичний маршрут пам'ятних місць корифеїв українського театру, куди входить 14 об'єктів, але більшість з них ще потребує чималих грошей для реставрації та відповідного оформлення.

До цього маршруту органічно влітається і село Мар'янівка. Тут поховані батько та сестра М. Кропивницького. Син Ганни – відомий бандурист та театральний діяч Микола Сочеванов, який жив тут до смерті матері. Поряд на однойменному хуторі народився інший племінник М. Кропивницького, що теж вписав своє ім'я у історію українського театру – Іван Мар'яненко.

Примітний Бобринець і двома чудовими храмами. Собор Вознесіння Господнього, зведений на початку минулого століття відомим архітектором Яковом Паучен-

ком, було освячено у 1912 році. За більшовицьких часів з куполів храму було знято позолоту, дзвони переплавлено, а саме приміщення перетворилось на зерносклад. Згодом будівлю передали для створення районного музею. Тепер храм відновлено і повернуто парафіанам. Тут є кілька чудотворних ікон.

Церква св. Миколая споруджена у давні часи за гроші княжни Дмитрянської. Біля церкви є пам'ятна композиція загиблим у нинішній російсько-українській війні. Разом з героєм Майдану Віктором Чміленком їх тут 12.

Це приміщення має історичне значення для всієї України. Адже тут вперше прозвучав духовний гимн „Боже великий, єдиний“. Його автор Олександр Кониський певний час перебував у Бобринці на засланні. На жаль, покищо ні він – один з найвідоміших біографів Тараса Шевченка, ні ця подія жодним чином не увічнені.

Місто пов'язане з дитинством відомого більшовицького діяча Лева Троцького. Він народився у селі Янівці, а його батько Давид Бронштайн мав у Бобринці ряд крамниць.

Церква св. Миколая.

Пам'ятник Маркові Кропивницькому в Бобринці. (Фото: Валерій Москалик)

СПОКІЙ І ВПЕВНЕНІСТЬ

♥ найцінніший подарунок!

♥ Страхування життя ♥ Ануїтети

♥ Страховий сертифікат (Endowment)

Телефонуйте: 800-253-9862

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054 • Загальні інформації – 800-253-9862

www.UNAInc.org • facebook.com/UkrainianNationalAssociation

Український Народний Союз

Ключ до миру...

(Закінчення зі стор. 2)

могла б скласти конкуренцію російському газу в Європі, якби швидко збільшила його видобуток. Але тоді Росія, поза всіма сумнівами, знайшла б привід для відкритої агресії, — щоб припинити експорт українського газу до Європи.

Можливо, з цими побоюваннями наших політиків і пов'язане надто повільне зростання видобутку власного газу в Україні, за всіх влад у Києві. Утім, така обережність української влади не врятувала Україну від загарбання Росією Криму та його газових родовищ, а також крадіжки майна компанії „Чорноморнафтогаз“.

Тому вкотре з особливою актуальністю постає питання, якої політики у газовій галузі слід дотримуватися нашій державі, зважаючи на подвійну загрозу. Перша — можлива подальша агресія Росії, зі стратегічною метою не допустити ще одного конкурента на європейський ринок газу. Друга загроза — брак грошей у бюджеті через витрати на імпорт газу та втрачену вигоду від відсутності договорів про розподіл продукції газу. Він міг би видобуватися на багатьох родовищах України. А брак грошей у бюджеті перетворює Україну на хронічного боржника і не дає змоги вилізти з кредитної кабали.

Це двоєдине завдання може бути вирішене, якщо Верховна Рада законодавчо заборонить експорт газу українського походження, — у тому випадку, якщо Росія звільнить окуповані українські землі. Видобування газу в Україні при цьому не обмежується, а навпаки,

заохочується єдиною ціною на газ — з метою наповнити внутрішній ринок газом українського походження. Але на європейському ринку газу Україна зобов'язується не створювати конкуренції Росії.

США мали закон про заборону експорту енергоносіїв від 1975 року. Це привело до зменшення цін на енергоносії всередині Штатів. Дешеві енергоносії стали потужним стимулом для зростання американської промисловості і сільського господарства.

Легких шляхів для зменшення цін на газ не існує. Ціна зменшиться тільки тоді, коли видобуток газу в Україні збільшиться настільки, що його пропозиція перевищить попит споживачів. Тому субсидії малозабезпеченим верствам населення залишаються єдиним виходом, поки видобування газу в Україні не збільшиться хоч би на 50 відс. Наразі брак газу на внутрішньому ринку становить близько 10 млрд. кубів на рік, а в міру зростання економіки внутрішній попит збільшиться, щонайменше ще на 5 млрд. кубів на рік. Отже, для українського газодобування є досить простору й стимулів на передбачуване майбутнє. Тому заборона експорту вітчизняного газу не вплине на темпи зростання видобутку газу в Україні.

А якщо Росія і за наявності гарантій від України щодо відмови від експорту газу не захоче повертати награване? Тоді Україні не залишається іншого вибору, як запросити великі американські компанії для розробки Юзівського і Олеського родовищ газу, та взяти курс на створення максимально сприятливих умов для різкого збільшення видобутку газу по

всій Україні — з метою його експорту до Європи. Не слід забувати, що 1975 року Україна видобувала газу в чотири рази більше, ніж зараз. Тож техніко-економічні можливості для цього існують. Експорт 20 млрд. кубів на рік дасть змогу додати до бюджету більш ніж 3 млрд. дол. від розподілу продукції, і зберегти в робочому стані магістральні газопроводи України. І це за повної незалежності від доходів від російського транзиту.

Якщо Україна стане серйозним гравцем на європейському ринку газу, то потребуватиме постійного зміцнення своїх Збройних сил і більш тісної військової співпраці зі США, оскільки очевидно, що Росія спробує використати свою військову міць для запобігання експорту українського газу до Європи.

Будівництво „Північного потоку-2“ сприяє окупації Криму, оскільки з введенням в експлуатацію цього газогону (у грудні цього року) нахабство російських збройних сил відчутно зростає. Зацікавлення Німеччини у будівництві цього газогону лише тимчасово захищає Україну від нападу Росії. Бо у випадку розширення російської агресії на Україну найближчим часом німецький уряд не зможе вшати локшину на вуха німецькій, європейській і американській публіці, — про те, нібито цей проєкт є суто комерційним. Прямий напад Росії на українські кораблі не зупинив будівництва цього газогону.

З цього робимо висновок, що і після подальшого захоплення українських територій, коли „Північний потік-2“ буде збудовано, уряд Німеччини і надалі висловлюватиме „глибоке занепокоєння“. Якщо уряд Німеччини справді прагне врятувати мир у Європі, має обумовити подальше будівництво „Потоку-2“ виведенням російських військ з окупованих територій України. Тоді цей проєкт стане по-справжньому комерційним, а не свідченням стратегічного військово-економічного союзу Німеччини з Росією. В умовах окупації українських земель продовження з Росією „business as usual“ свідчить лише про те, що уряд Німеччини ділом, а не словом підтримує окупацію українських територій.

Президентські й парламентські вибори цього року відтермінують актуальність проголошення газової стратегії України, бо західні держави хочуть подивитися, чи була не вдасться Росії з Німеччиною привести до влади „свій“ уряд на чолі з Юлією Тимошенко. Але щойно український народ вибере волю протистояти російській окупації, слід негайно оприлюднити прозіцію України щодо відмови від експорту газу — як щире бажання внести свій внесок у збереження миру в Європі. Безперечний пріоритет надається мирному врегулюванню. Але якщо друга сторона не хоче миру, навіть за умови зобов'язання України не конкурувати з російським газом в Європі, Україна має захищати свої інтереси всіма наявними засобами.

Оголошення такої позиції слід розглядати як останню спробу вплинути на громадську думку Німеччини, а через неї і на позицію німецького уряду, — з метою відтермінувати будівництво „Потоку-2“ до звільнення українських земель. У німецькому суспільстві є тверезі сили, які розуміють небезпеку захоплення російської

експансії. Не пізніше травня слід виступити з такою ініціативою. Якщо чекати парламентарських виборів, то не залишиться часу призупинити будівництво „Північного потоку-2“. Усі надії на мир стануть тоді марними.

Два рази в минулому столітті німецькі уряди вже ставали ініціаторами війни через територіальну експансію. Тепер німці це роблять втретє, заохочуючи територіальну експансію Росії. Наслідками Першої світової війни була відмова Росії платити борги, а також Версальська мирна угода, що накладала величезну контрибуцію на Німеччину. Ці події виявилися пов'язаними між собою, бо основним кредитором Росії була Франція. Французький прем'єр Реймон Пуанкаре вирішив надолужити втрати від відмови Росії сплачувати борги за рахунок вкрай жорсткої контрибуції з Німеччини. Це привело до гіперінфляції у Німеччині і масової загибелі людей від голоду 1923 року. Жах гіперінфляції і голодної смерті відбився у свідомості народу і сприяв приходу до влади нацистів на виборах 1933 року. Велика депресія 1929 року вже перекинулася зі США у Німеччину і привела до безробіття, що сягнуло 25 відс.

Розорену Другою світовою війною Німеччину піднімали з руїн партія канцлера Конрада Аденавера (Християнсько-демократичний союз, ХДС) і американська допомога, що дістала назву Плянун Маршала. США віддали свою частку конфіскованих у нацистського уряду фондів на відновлення німецької економіки. Це був разючий контраст порівняно з поведінкою переможців у Першій світовій війні. Цей контраст давав надію, що Німеччина більше не опиниться на неправильному боці історії.

Нинішній позиції партії Аденавера, що підтримала рішення про будівництво „Північного потоку-2“ вже після агресії Росії і загарбання частини української території, немає виправдання. Німецький уряд зробив це не через образи і не тому, що не було кращого рішення, а тому, що свідомо підтримує агресора, аби, серед іншого, ускладнити американським компаніям постачання скрапленого газу до Європи. При цьому розчищається шлях для подальшої агресії в Україні: необхідність транспортування значної частини газу територією України стримувала Росію від ведення бойових дій поблизу магістральних газогонів.

Війна, яку Росія розв'яже проти України після введення в експлуатацію „Північного потоку-2“, буде повністю на совісті уряду Німеччини. І своїми наслідками ця війна не обійде й Німеччину. Російського бліцкригу не буде, а тривала війна приведе до знецінення активів усіх німецьких компаній.

Вибори президента України підтвердять рішучість українців боронити свою незалежність. У німецького уряду ще буде короткий відривок часу, щоб зберегти мир в Європі і не опинитися знову на неправильному боці історії.

Тож зараз ключ до збереження миру в Європі — в уряді Німеччини.

(„Високий замок“, 10 січня)

Олександр Белявський – політичний коментатор, громадський діяч, Львів.

Наукове Товариство
ім. Шевченка в Америці

Українська Вільна Академія Наук

запрошують на Симпозіум,

присвячений видатному українському поетові,
вченому-славістові, літературознавцеві, критику

Богданові Рубчаку

(1935-2018)

У симпозіумі візьмуть участь:

Альберт Кіпа
Вступне слово

Григорій Грабович
«Профілі і маски Богдана Рубчака»

Василь Махно
«Arc Poetica Богдана Рубчака»

Віталій Чернецький
«Богдан Рубчак і літературознавча думка»

Марія Ревакович
«Богдан Рубчак і Нью-Йоркська Група»

Аскольд Мельничук
«Тому, що він немає часу»

**В суботу, 16 лютого 2019 року,
о 5-ій годині по пол.**

в будинку НТШ
63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

First time homebuyer?

**10% down
NO PMI**

Rates as low as 3.49% APR*
on Fixed Rate Loans.

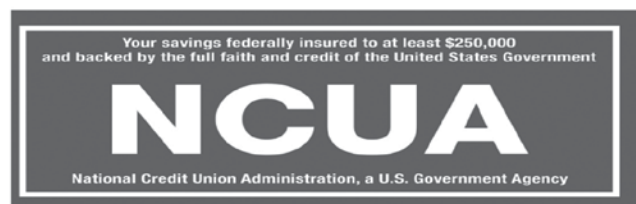
SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251
E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org
Outside NYC call toll free: 1-888-SELFREL

Conveniently located branches:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636
UNIONDALE: 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097
ASTORIA: 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458
LINDENHURST: 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

SRNYFCU NMLS# 699320

**10% down-payment required; 1-4 family owner occupied; no points; no prepayment penalties. Rates may change at any time without prior notice. APR – Annual Percentage Rate is the cost of credit over the term of the loan expressed as an annual rate. The APR shown here is based on the interest rates and certain closing costs and does not take into account other loan specific finance charges you may be required to pay.*

УКРАЇНА

Концерт присвятили 175-літтю хорової капелі „Дніпро“

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. – 3 грудня 2018 року у Великій залі ім. Героя України Василя Сліпака Національної музичної академії України ім. Петра Чайковського відбувся святковий концерт, присвячений 175-літтю народної хорової капелі „Дніпро“ Київського національного університету ім. Тараса Шевченка.

Заслужена артистка України Анжеліка Рудницька привітала присутніх зі святом і зробила невеличкий екскурс в історію цього колективу. Перший університетський хоровий осередок був заснований 1843 року, лише через дев'ять років після відкриття університету св. Володимира. У різні роки колектив очолювали та співпрацювали з ним Володимир Станіславський, Микола Лисенко, Яків Яциневич, Олександр Кошиць, Кирило Стеценко та Микола Леонтович.

Саме хорова капеля університету 25 грудня 1916 року вперше виконала всесвітньовідомий „Щедрик“ М. Леонтовича. Хор став основою капелі О. Кошиця, яку Симон Петлюра в березні 1919 року відправив за кордон для популяризації української культури та знань про посталу українську державу.

З 2009 року художнім керівником капелі „Дніпро“ є її диригент Ірина Душейко. Хормайстри капелі – Вікторія Лисенко та композитор Ігор Тилик, концертмайстри – Анастасія та Валерій Титовичі.

Ювілейний концерт колектив відкрив виконанням твору Крейда Кортні „Українська Алілуя“ в пам'ять про загиблих під час Голодомору. Далі в першому відділенні звучала сучасна хоро-

На сцені – змішаний хор та оркестра (диригент Сільвіо Вілер), солісти Ксенія Бахритдінова-Кравчук, Ірина Петрова, Дмитро Кифорук і Тарас Штонда. (Фото: Георгій Лук'янчук)

ва музика українських композиторів Вікторії Польової, Ірини Алексійчук, англійця Боба Чілокота, Браяна Мея (аранжування для хору Яценка Сиккульського). У першому відділенні виступили також запрошені гості – литовський хор „ProMusica“ з Університету Вільнюса (художній керівник Раса Гелготене).

У другому відділенні присутні почули „Реквієм“ Вольфганга Амадея Моцарта. Твір прозвучав повністю у виконанні обох хорів: „Дніпра“ та „Pro Musica“, а також Нової симфонічної оркестри „Золоті ворота Києва“. Сольні пар-

ті виконали солісти Національної опери України Ксенія Бахритдінова-Кравчук, Ірина Петрова, Дмитро Кифорук і Тарас Штонда. Диригував мішаним хором та оркестрою Сільвіо Віллер (Швейцарія).

На завершення концерту І. Душейко подякувала всім присутнім у залі за надзвичайно теплий прийом.

На закінчення вся зала заспівала славетний „Щедрик“ М. Леонтовича. А. Рудницька побажала миру, щастя, злагоди і всі присутні виконали славень „Многая літа“.

Учні передали дарунки захисникам України

Біля пам'ятного знака полеглим (зліва): Юлія Коробко, Світлана Медведєва, Валентина Шемчук. (Фото: Раїса Пальцун)

Валентина Шемчук

ПОЛТАВА. – До Нового року учні міського багатoproфільного ліцею ім. Івана Котляревського та їхня наставниця – керівник гуртка декоративно-ужиткового мистецтва Світлана Медведєва, з котрими співпрацює обласне відділення Міжнародної організації „Жіноча громада“, сплели патріотичні композиції із стрічок, виготовили листівки з Днем захисника України, пошили синьо-жовті прапори, написали листи захисникам України.

Лицеїсти передали на передову лінію боїв ялинки-паруси як символ палкої єдності, безмарного неба і мирного життя. Виготовлені дитячими руками тендітні Різдвяні деревця наповнені любов'ю до рідної землі.

У святкові дні новорічні подарунки відвіз захисникам Анатолій Банний.

Послання ліцею 14 січня принесли троянди на площу перед обласною державною адміністрацією до Стели вшанування полеглих на сході України та „Небесної сотні“.

Відтворили пісні Української революції

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. – 17 січня голова Українського інституту національної пам'яті та Павло Подобед в Музеї революції 1917-1921 років презентували ілюстровані настінні календарі „Військова еліта Української революції 1917-1921 років“ на 2019 рік, а Олена Охрімчук показала гру для мобільних пристроїв „Сто років боротьби. Українська революція“.

Заслужений артист України Тарас Компаніченко представив аудіоальбом „Пісні Української революції“ – спільний проект гурту „Хорєя Козацька“ та Українського інституту національної пам'яті. До альбому увійшли пісні, написані в добу 1917-1921 років. Автори більшості пісень – клясики української літератури Олександр Олесь, Грицько Чупринка, Микола Вороний, Христя Алчевська, Богдан Лепкий, Спиридон Черкасенко та інші, композитори Кирило Стеценко, Микола Леонтович, Олександр Кошиць, Яків Степовий, Павло Синиця, Костянтин Богуславський, Левко Ревуцький.

Народний артист України Т. Компаніченко над збіркою, що записана на двох дисках, працював 30 років. Пісню за піснею він відшукував у закритих фондах бібліотек, в музеях, архівах, в експедиціях. Усі ці твори співали на великих і малих сценах України в 1917-21 роках.

Учасники проекту Сергій Охрімчук, Северин Данилейко, Михайло Качалов, Максим Бережнюк, Ярослав Крисько і Т. Компаніченко продовжать дослідження пісенного епосу тієї героїчної епохи.

Музичну збірку „Пісні української революції“ та календар „Військова еліта Української революції 1917-1921 років“ представляють Тарас Компаніченко та Володимир В'ятрович. (Фото: Георгій Лук'янчук)

УКРАЇНА

У Бережанах відбулося свято

Всеукраїнська акція єднання – «живий ланцюг» у Бережанах. (Фото: Ярослав Мушка)

Тетяна Будар

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область. – 22 січня з нагоди 100-річчя Соборности України на площі Ринок відбулося велелюдне віче. Присутні у спільній молитві молилися за єдину соборну українську державу. Захід завершився символічною Всеукраїнською акцією єднання – «живим ланцюгом», через який пронесли велике полотнище державного прапора України, передаючи його із рук в руки.

У районному будинку культури 22 січня відбулися урочистості «Із заходу на схід ми – один нарід». Присутні переглянули історичний відеофільм, присвячений 100-річчю Соборности України.

Святкову концертну програму представили талановиті аматори району та міста, зокрема хор «Родо-

спів» Шибалинського сільського клубу під керуванням Юлії Волошин, жіночий вокальний ансамбль «Журавка» Гиновицького сільського клубу (керівник Оріся Москалик), хорова капеля «Боян» з Бережан (хормайстер Юрій Васенко), жіноче вокальне тріо «Вишневий цвіт» (керівник Зиновій Головацький), солісти гурту «Берег Жанни» Олена Рудіч та Ігор Варчак (керівник Марія Варчак), солістка Лілія Слободна, учасники вокальної студії «Арт-Крок» (керівники Роксолана та Роман Видиші) Вікторія Івасіків, Андріана Ковальська, Анастасія Андрощук.

Хореографічні композиції показали учасники ансамблю танцю «Розмарія» школи-гімназії ім. Богдана Лепкого (балетмайстер Марія Кузів). Завершився концерт «Молитвою за Україну» у виконанні капелі «Боян».

Учасники зразкового ансамблю танцю «Розмарія» школи-гімназії ім. Богдана Лепкого.

Присуджено премію ім. Маланюка

Олекса Різників підписує книги для читачів. (Фото: Світлана Орел)

Світлана Орел

КРОПИВНИЦЬКИЙ. – Обласний літературний премії ім. Євгена Маланюка виповнилося 18 років. 1 лютого, під час урочистостей з нагоди 122-ої річниці від дня народження відомого земляка відбулося вручення літературної премії.

За підсумками 2018 року нагоро-

ду присуджено у номінації «Поезія» Олексі Різниківу за книгу «Словогрон з 30,007 слів», у номінації «Проза» Василю Мошуренкові (посмертно) за твори «Коріння, або Я Розумівка», «Шедеври», у номінації «Літературознавство і публіци-

(Закінчення на стор. 19)

Вийшли на береги Інгулу

Урочиста хода в Кропивницькому. (Фото: Інформпортал «Гречка»)

Світлана Орел

КРОПИВНИЦЬКИЙ. – 22 січня у місті відзначили 100-річчя проголошення української Соборности. Молодь символічно об'єднала два береги Інгулу, взявшись за руки.

Влада поклала квіти до пам'ятників та меморіальної дошки героям Майдану, біля пам'ятника голови уряду УНР Володимиру Винниченку відбулося віче. Про історич-

ний контекст подій нагадав під час публічної лекції «Духовний та територіальний вимір Соборности» кандидат історичних наук Юрій Митрофаненко. Пригадали, як 22 січня 1990 року члени Народного Руху побували у географічному центрі України – Добровеличківці, роздали листівки, де розповідалося про цю дату. У тодішньому Кіровограді біля кінотеатру «Зоряний» тоді відбулося віче.

Концерт Марини Долгих зібрав шанувальників

Світлана Орел

КРОПИВНИЦЬКИЙ. – Авторський концерт композитора Марини Долгих 29 січня у музичному коледжі зібрав повнісіньку залу шанувальників. М. Долгих навчає дітей композиції і під час традиційних читань вони демонструють свої власні невеличкі твори.

М. Долгих відома, як автор видань з музичного краєзнавства, сама пише музику. Авторський концерт показав, що у місті є цікавий, зрілий

композитор, твори якого затребувані, мають свого виконавця і слухача.

Пісню на слова Наталі Забіли «Стояла собі хатка, дірявий чобіток» виконав вокальний ансамбль школи педагогічної практики «Зоринка» (художній керівник Алла Татарова). Учні Першої музичної школи – учасники Театру музичної казки під керівництвом Оксани Місько виконали міні-оперу «Про пана Трулялінського» (вірші Юліяна Тувіма у перекладі Івана Малковича).

Особлива любов М. Долгих – бандура. Не один рік вона співпрацює з ансамблем бандуристок музичного коледжу «Мальви» (художній керівник Ірина Прокопова). У їх виконанні прозвучало кілька зворушливих пісень, зокрема «Україно», яка могла б стати окрасою концерту національного масштабу.

Виступив студентський хор «Пріма-віста» під керівництвом Оксани Трушиної, який у супроводі камерної оркестри під керівни-

цтвом Наталі Хілобокової виконав твір «Як упав же він», присвячений пам'яті героїв Крут та загиблих на сході України.

М. Долгих пише музику на слова поетів-земляків – Антоніни Коринь, Антоніни Царук, Галини Берізки, Катерини Горчар, а також класиків – Бориса Олійника, Олени Теліги, Миколи Вороного. Її учні уже здобули 22 лавреатських дипломи на різних конкурсах і фестивалях. Очевидно, росте ціла плеяда молодих композиторів.

В Україні відзначили День Голокосту

Учасники вшанування пам'яті жертв Голокосту у Міністерстві закордонних справ України. (Фото: МЗС України)

КИЇВ. – В Україні 27 січня відзначили Міжнародний день пам'яті жертв Голокосту, що стало традицією з 2012 року відповідно до постанови Верховної Ради України від 5 липня 2011 року, ухваленій згідно з резолюцією Генеральної Асамблеї ООН від 1 листопада 2005 року.

Саме 27 січня 1945 року Червона армія визволила перший і найбільший гітлерівський концтабір Авшвіц (польська назва – Освенцім), де за роки війни було вбито понад 1.4 млн. осіб, з яких 1.1 млн. були євреями. Саме цей табір вважається головним символом Голокосту.

До вшанування мільйонів безневинних жертв Голокосту – євреїв, ромів і представників інших меншин, які під час Другої світової війни були закатовані нацистами через національність, приєдналося Міністерство закордонних справ України, у при-

міщенні якого розгорнуто виставку про трагедію Бабиного Яру як символу Голокосту. Виставка підготовлена за сприянням Українського інституту національної пам'яті та з участю Національного історико-меморіального заповідника „Бабин Яр“.

У своєму виступі заступник Міністра закордонних справ України Сергій Кислиця наголосив на тому, що наш обов'язок перед закатованими під час Голокосту – пам'ятати про жертви тих трагічних подій, щоб вони ніколи більше не повторилися, запобігати повторенню трагедій у світі, в якому ще нездолане зло.

Перед присутніми також виступив Посол Ізраїлю в Україні Джоел Ліон і Генеральний директор Національного історико-меморіального заповідника „Бабин Яр“ Борис Глазунов. (Міністерство закордонних справ України)

ПОСТАТІ

В пам'ять видатного лемка

Ярослав Стех

Іван Красовський в книзі „Діячі науки і культури Лемківщини“ (Торонто-Львів, 2000) написав про українсько-лемківського філософа і поета Йосифа Ярину, який належав до найбільш поважаних педагогів свого часу, хоча йому судилося прожити лише 29 років. За те був своєрідним унікальним феноменом наділений незвичайним талантом.

Народився Й. Ярина 20 лютого 1788 року в селі Котень у сім'ї греко-католицького священика. Середню освіту здобував у Бардієві та Кошицях (Словаччина). У 1815 році у Відні отримав науковий ступінь доктора філософії і теології. У 27 років Й. Ярина був призначений надзвичайним професором моральної теології, пасторальної теології і філософії, а через два роки і педагогіки.

Він став визначним богосоловом, педагогом, філософом, поетом, літературознавцем і врешті професором Львівського університету, автором наукових статей з історико-філософських проблем, літературних рецензій і поетичних творів, писаних латинською та німецькою мовами.

Й. Ярина був суворим і вимогливим, але доброзичливим викладачем, відзначався великою працездатністю. Молодий учений був переконаний в необхідності освіти простого люду, поширення серед селян письменності. Тільки таким чином, вважав він, можна сподіватися на духовний розвиток рідного краю.

Проф. Йозеф Маус писав про свого колегу в газетному некролозі: „Щоденно Йосиф Ярина поводив тричотиригодинні виклади, по неділях і святах проводив змістовні виступи для молодих вчених і педагогів. Система науки і філософії була для нього поєднанням морального і фізичного світів людини“.

Помер Й. Ярина 15 вересня 1817 року у Львові, у віці 29 років. Причини його смерті невідомі.

NOVA ЦА
FEDERAL CREDIT UNION

Банківські справи по-новому!

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

**НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ
ФЕДЕРАЛЬНОЇ
КРЕДИТНОЇ СПІЛКИ**

відбудуться у

**неділю, 24-го лютого 2019 року
о 1-ій годині по полудні**

В Українській Централі
240 Норе Avenue
Passaic, NJ 07055

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA
INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanalt@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

Сума	Оплата	Сума	Оплата	Сума	Оплата
\$100	-\$ 7	\$400	-\$12	\$ 800	-\$17
\$150	-\$10	\$500	-\$12	\$ 900	-\$20
\$200	-\$10	\$600	-\$15	\$1000	-\$20
\$300	-\$12	\$700	-\$17		

Сума вище \$1000 - Оплата 2%

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку.
Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога

вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
олія - 1 гальон, тушонка - 3 ф., саямі - 3
ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

DNI PRO LLC.

**ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ**

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

Митрополит...

(Закінчення зі стор. 1)

ки політичних сил, духовенство, посли, члени делегацій Константинополя. На церемонії були також Патріарх Української Греко-Католицької Церкви Святослав, предстоятелі Римо-Католицької Церкви та протестантських церков. Почесний Патріарх Філарет не був присутній на церемонії через стан здоров'я. Він надіслав своє привітання Епіфанію.

На Софіївській площі відбулось Богослужіння на могилі першого Патріарха Української Православної Церкви Київського Патріархату Володимира Романюка, смерть якого і неможливість поховати його у дворі св. Софії було важкою травмою для всіх людей, які мріяли про автокефалію. Митрополит Епіфаній і духовенство свій молитовний день вирішили почати з заупокійної служби на могилі одного з батьків автокефалії.

У храмі була відслужена Літургія, котра поєднувала чин інтронізації, до якої входило зведення митрополита на престол, вручення йому мантиї і після читання молитви вручення жезла. Саму церемонію інтронізації провели представник Вселенського Патріархату Митрополит Гальський Емануїл, колишній предстоятель Української Автокефальної Православної Церкви Митрополит Макарій та Митрополит Вінницький Симеон (раніше був в УПЦ Московського Патріархату). Вони по черзі посадили Митрополита Епіфанія на спеціально виготовлений для нього трон з виголосом „Аксіос“ (достойний, гідний).

Після цього Епіфанію піднесли ознаки предстоятельського сану: хрест підніс Митрополит Черкась-

Митрополит Епіфаній у день інтронізації. (Фото: Микола Лазаренко)

кий та Чигиринський Іоан, панагію (невеликий образ Богоматері) підніс Митрополит Української Православної Церкви в Канаді Юрій, другу панагію підніс Митрополит Української Православної Церкви США Антоній.

Після облачення в ці церковні символи інтронізація вважається завершеною, і Митрополит Епіфаній став повноцінним предстоятелем помісної Православної Церкви України.

Митрополит Емануїл вручив предстоятелю посох, Митрополит Львівський Дмитрій Рудюк передав Митрополитові Епіфанію пурпурову мантию, яку має право носити тільки він.

Останнім виступив Президент П. Порошенко, який привітав Митрополита Епіфанія з днем народження (інтронізація відбулася в день народження нового предстоятеля), подякував колишнім і нинішнім батькам автокефалії, своїм співпрацівникам у парламенті і державним відомствам, які доклали руку до процесу.

До нового предстоятеля підходив український політикум привітати. І вся Софія співала многоліття новій Українській Церкві.

ПЛЕМ'Я ПЛАСТУНОК „ПЕРШІ СТЕЖІ“

влаштує

„ДЕННИЙ ТАБІР ПТАШАТ ПРИ ПЛАСТІ“

для дітей від 4 до 6 років, які володіють (розуміють і розмовляють) українською мовою

- Дитина мусить мати закінчених 4 роки життя до 31 серпня 2019 р. Вийнятків немає.
- Дитина мусить мати усі приписані щеплення.
- Дитина, яка склала Заяву Вступу до новацтва, не може брати участі в таборах для Пташат.

Табір відбудеться на Союзівці у двох групах:

- від неділі, 23 червня, до суботи, 29 червня 2019 р.
- від неділі, 30 червня, до суботи, 6 липня 2019 р.

У справі кімнат просимо порозумітися безпосередньо з Адміністрацією Союзівки:
SOYUZIVKA, P. O. Box 529, 216 Foordmore Road, Kerhonkson, NY 12446
 (845) 626-5641; www.Soyuzivka.com; Fax: 845-626-4638

- Таборова оплата: \$150.00 (\$20.00 незворотні); оплата за два тижні – 290.00 дол.
- Зголошення і таборову оплату (чек виписаний на Plast – Pershi Stezhi) надсилати до:

Mrs. Oresta Fedyniak, 2626 W. Walton Ave., Chicago, IL 60622

Tel.: 773 486-0394 (від 8:00 до 10:00 ранку)

- Реченець зголошень: **25 травня 2019 р.** • Після реченця зголошень не приймаємо.
- Лікарську посвідку НЕ пересилати з анкетною зголошення. Просимо передати при реєстрації.

КАРТА ЗГОЛОШЕННЯ НА ТАБІР ПТАШАТ-2019

Ім'я і прізвище дитини
по-українськи і по-англійськи

Дата народження

Адреса

Телефон E-mail

Просимо залучити посвідку дати народження дитини, яку вперше вписуєте на табір

- від 23 червня до 29 червня 2019 р. від 30 червня до 6 липня 2019 р.
- Розмір таборової сорочки дитини: 6-8, 10-12, 14-16.
- Залучую чек на суму \$..... Резервую кімнату на Союзівці

.....
ім'я і прізвище матері (подати дівоче прізвище)

Завваги

..... Підпис батька або матері

АРКА

Вишиванки, хустки, нитки,
 тканина до вишивання, рушники,
 коралі, пояси, кераміка, різьба

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: 212-473-3550

Шукаємо опікунку для старенької мами в Silver Spring MD. Побажаний досвід/витривалість з хворими на Алзгаймер. Близько церков, активна Українська громада, гарний дім.
 Ukicaregiverneeded@gmail.com
 or 617-566-1996

ХРИСТИНА БРОДИН

Ліцензований Продавець
 Страхування Життя

CHRISTINE BRODYN

Licensed Life Insurance Agent
 Ukrainian National Assn., Inc.

187 Henshaw Ave.
 Springfield, NJ 07081
 Tel.: 973-376-1347

ОКСАНА СТАНЬКО

Ліцензований продавець
 Страхування Життя

OKSANA STANKO

Licensed Life Insurance Agent
 Ukrainian National Assn., Inc.

32 Peachtree Rd.
 Basking Ridge, NJ 07920
 Tel.: 908-872-2192; email: stankouna@optimum.net

НАШІ БОЛЮЧІ ВТРАТИ

Уклін і вічна пам'ять українці у Вашингтоні

Сергій Лещенко

Сумною новиною завершується січень – у Вашингтоні після тривалої хвороби померла один з найбільш яскравих та могутніх адвокатів української справи в Америці Надія Дюк. Вона була віце-президентом Фонду підтримки демократії США – NED. Це позапартійна установа, створена для просування цінностей свободи по всьому світі.

Н. Дюк відповідала за величезний регіон, але головна її увага та сподівання були зосереджені на Україні – країні, яку залишили її батьки після Другої світової війни, виїхавши до британського Ковентрі, звідки її шлях лежав до Оксфорду, а потім до Нью-Йорку та Вашингтону.

Фонд підтримки демократії завдяки активній праці Н. Дюк не просто приділяв велику увагу нашій країні. Скажу більше: вона сприяла усвідомленню американськими елітами та політиками геополітичної ролі України для затвердження демократії у світі та

стримування імперських інстинктів путінської Росії. NED фінансував сотні проектів, створивши передумови для виникнення інституцій громадянського суспільства. Фонд, де Н. Дюк створила сильне проукраїнське лобі, став одним з перших донорів, який виділив грантову допомогу „Українській правді“ після створення – ще до того, як у нас виник ринок інтернет-реклами.

Н. Дюк якось зізналася мені, що в якийсь момент її кандидатура навіть розглядалася на посаду посла США в Україні. Але Америка не відійшла від традиції призначати до Києва кар'єрних дипломатів. У цьому десятилітті Н. Дюк була активною учасницею кампанії зі створення монументу жертвам Голодомору у центрі Вашингтону.

Восени 2013 року мені випала честь більше місяця прожити в будинку Н. Дюк, коли я прибув до Америки на п'ятимісячну програму стажування ім. Президента Рейгана та конгресмена Фассела при NED. Помешкання Н. Дюк

було неофіційним посольством, де від першого кроку ти відчував себе, немов в Україні. Її дім завжди був гостинним для українців, і вона жартома казала, що при вході варто було б повісити повний список людей, які часом навіть не вітаються один з одним в Україні. Мені пощастило жити в гостьовій кімнаті у підвалі, а Н. Дюк з тонкою іронією пригадувала, що Борис Лудзяк проводив свої ночі на дивані у вітальні біля каміну.

Н. Дюк збрала величезну бібліотеку україністики, унікальні матеріали дисидентського руху та просто архіви, які вже не знайти в Україні. Саме тут, в будинку Н. Дюк, я знайшов матеріал, який виклав у відкритий доступ – етери 1999 року програми „Епіцентр“ з участю Георгія Іонгадзе та його гострі запитання Леонідові Кучмі та Вікторіві Медведчукові, записані ще у форматі VHS.

Вийшло так, що восени Президент Віктор Янукович розвернув у протилежний бік курс України та відмовився від Угоди про асо-

ціацію з Європейським Союзом, і після початку Революції Гідності ми вилетіли до України, розуміючи, що наше місце на Майдані, а не у Вашингтоні. Н. Дюк провела сотні годин в розмовах на Майдані, готуючи доповіді та рекомендації. Завдяки завзяттю Н. Дюк американські політичні та експертні кола, які часом страждають шаблоном та стереотипним мисленням, мали чітку картину того, що відбувається.

Надія Дюк була вражена змінами поколінь в Україні та захоплювалася молоддю, вважаючи, що нове покоління може витягнути Україну на траєкторію остаточного розлучення з радянським минулим та побудови європейської демократії. Вона заслуговувала на визнання та отримала звання Ордену княгині Ольги за день до смерті.

(„Українська правда“, 27 січня)

Сергій Лещенко – депутат Верховної Ради, Київ.

Freedom House...

(Закінчення зі стор. 1)

Загальні тенденції у світі

У звіті зауважують, що у багатьох країнах, які демократизувалися після закінчення Холодної війни, показники свобод погіршилися в тому числі і через процвітаючу корупцію, антиліберальні популістські рухи та порушення верховенства права. Але більш за все турбує те, що популісти змогли „похитнути“ навіть установлені демократії, пишуть автори.

Звіт звертає увагу і на політичні „перемоги“ антиліберальних рухів, популістів та ультраправих. В країнах Європи антидемократичні провідники „підривають“ критично важливі інституції. Загалом вони завдають шкоди демократіям через зневажливе ставлення до основних громадянських та політичних прав. Наприклад, напади антиліберальних провідників на ЗМІ сприяли поляризації у пресі, політичному контролю над державними мовниками та зростаючій фізичній загрози журналістам.

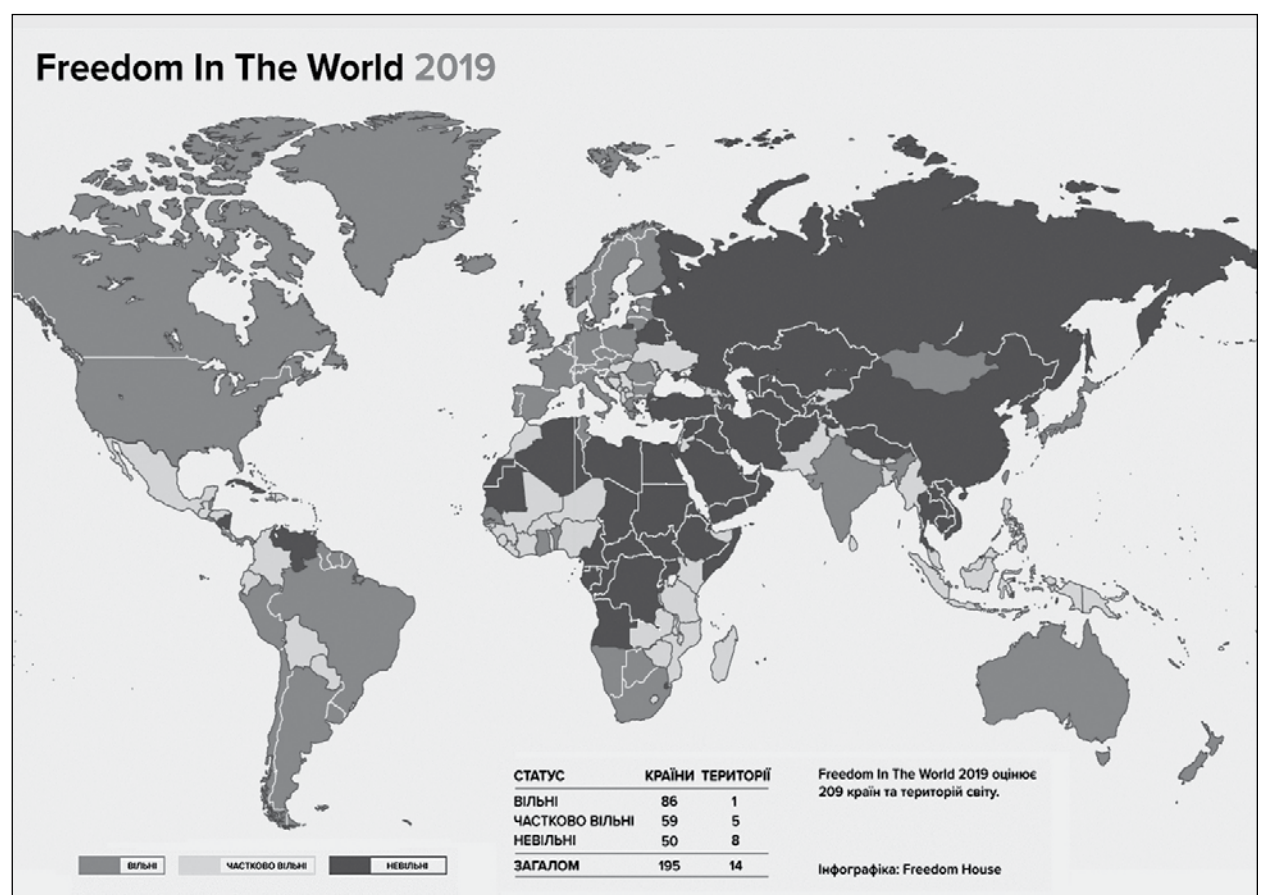
„Правда у тому, що демократія потребує захисту у часи, коли такі традиційні борці, як Сполучені Штати „спотикаються“, а основні демократичні норми, що покликані забезпечувати мир, процвітання і свободу для всіх людей, перебувають під серйозною загрозою в усьому світі“, – мовиться у звіті.

- Автократичні країни знаходять шляхи контролю над виборами – такі маніпуляції, як шахрайство на виборчих дільницях та перекручування фактів стають дедалі більш поширеними.

- Обмеження терміну перебування чиновників на посадах також зазнає змін – особливо в країнах колишнього СРСР, Африки та Латинської Америки.

- Свобода висловлення також перебуває під постійним тиском і зазнає занепаду протягом останніх 13 років – але особливо „гострою“ ситуація стала починаючи з 2012 року. Розвивається також нова та „більш ефективна форма цифрового авторитаризму“. Мається на увазі інтернет-цензура, яку активно практикує, наприклад, Пекін.

- Під тиском перебуває й захист мігрантів та біженців, які мають право на захист від дискримінації та право шукати притулку. Антиліберальні провідники-популісти демонізують мігрантів. За останні три роки вісім демократичних країн послабили свої позиції в зві-

За оцінками Freedom House, Україна цього року все ще залишається „частково вільною“ країною, а Крим отримав статус „невільної“ території, яку окупувала Росія.

тах „Freedom House“ саме через ставлення до мігрантів, зауважують автори.

- Етнічні чистки – також наростаюча тенденція. У Сирії чи М'янмі наприклад, сотні тисяч людей вбили, або ж вони були змушені покинути свої домівки через те, що світові потуги або ж підживлюють насилля проти них, або ж не можуть ефективно на них зреагувати.

США

Майкл Абрамовіц, президент „Freedom House“, окремо звертає увагу на те, що боротьба за демократію насправді стосується також і самих Сполучених Штатів, які історично боролися за свободи у різних країнах світу.

„Так само, як ми застерігаємо іноземних провідників про підрив демократичних норм у їхніх країнах, ми повинні звернути увагу на такі ж попереджувальні знаки і в нашій країні. Це полягає в тому, щоб дотримуватися нашої місії“, адже відстоювання Сполученими Штатами глобальних свобод – це пріоритет, який неможна

ігнорувати, переконаний М. Абрамовіц.

Він додає, що всі виклики, з якими наразі стикається американська демократія, почалися не з моменту інавгурації чинного президента США Дональда Трампа, а раніше. Тим не менш, „Трамп впливає на американську політику, що напружує наші основні цінності і тестує стабільність нашої конституційної системи. Жоден президент на живій пам'яті не проявив меншої поваги до її засад, норм і принципів“, – зауважує автор.

Серед іншого, він також звертає увагу на те, що інші країни все ж пильно слідкують за найстарішою демократією, навіть попри закиди стосовно того, що США протягом останнього десятиліття втратили свій вплив.

Copyright © 2019 RFE/RL, Inc. Передруковується з дозволу Радіо Вільня Європа/Радіо Свобода (<https://www.radiosvoboda.org/a/29750546.html?fbclid=IwAR0FyGeF4g1S9 QIKxj-gIgYbhV6tYo3whqhVlvTTWu1dfn73DpO9bZoHHNY>).

Нова російська...

(Закінчення зі стор. 3)

пейських країнах. Це може робитися для того, щоб політизувати їх або використати для диверсійних дій.

Про цю зброю російське телебачення не розповідає. Запитайте себе: чому?

Зловживання відео та аудіо можуть набути надзвичайного поширення та правдоподібності, якщо їх почнуть створювати

з допомогою штучного інтелекту (ШІ). Крім „deepfake“, експерти називають такі потенційно небезпечні технології: використання ШІ для проведення гакерських атак, злам і втручання в системи блокчейну для викрадення криптовалюти подібно до втручання в системи реальних банків, злам систем криптозахисту з допомогою ШІ.

(„Високий замок“, 29 січня)

Едвард Лукас – британський політичний експерт, публіцист.

Наука згадування

(Закінчення зі стор. 4)

байдужість своїх предків, декомунізація лишатиметься суто апаратною політичною технологією. Декомунізація без морального очищення є мертвою політехнологією, що завжди приховуватиме небезпеку комуністичного реваншу.

Історичну пам'ять, користуючись перевагами демократичного суспільства, варто розбудовувати системно, цілісно, комплексно, розвиваючи критичне мислення, навички аналізу та розуміння причинно-наслідкових зв'язків у сучасних українців. Вони мають врешті зрозуміти, що проблеми нашого

сьогодення є наслідком неправильних, злочинних, негідних рішень наших попередників.

Історичний спадок країни варто осмислювати не в смислових парах „погано — добре“, „свій — чужий“, а в категоріях гідності та відповідальності перед майбутнім, інакше наше минуле раз-у-раз знищуватиме наше майбуття. Розбудова актуальної історичної пам'яті не є питанням, наскільки нам буде боляче усвідомити весь драматизм того, у якій країні ми народилися. То є передусім питанням, яку країну ми залишимо своїм дітям та онукам.

(„Український тиждень“, 3 січня)

Лариса Якубова – соціальний психолог, Київ.

Присуджено премію...

(Закінчення зі стор. 15)

тика“ премія не вручалась. Лавреатам вручили дипломи, скульптури „Степовий орел“, нагрудні знаки „Лавреат обласної премії“ та привітали квітами. Нагороду В. Мошуренка передали його дружині Тетяні Мошуренко.

Урочистості звершилися виступом вокального ансамблю музичного коледжу.

Вперше в історії нагороди рішення журі в номінації „Літературознавство і публіцистика“ призупинене розпорядженням голови обласної ради Олександра Черноіваненка. Мова йде про альманах, упорядкований Тетяною Березняк. І сталося це під тиском громадськості. Журі проголосувало не за оригінальний твір, а за збірку,

де вміщено уривки з творів членів літературної студії „Бригантина“, що діяла у місті у 1960-их роках. Голова обласного літературного об'єднання Ольга Полевина та його члени, які висували збірку претендентом, мали б усвідомлювати, що книга російськомовна. Звісно, вона не може претендувати на відзначення нагородою ворога російсько-радянської ідеології. У збірці є також антиукраїнські сентенції. Тому О. Черноіваненко скликав журі і повідомив, що призупиняє його рішення у згаданій номінації.

Лавреатом став В. Мошуренко, який минулого літа передчасно пішов з життя. Загострення його хвороби дехто пов'язує й з тим, що під час обговорення минулорічної премії згадані члени журі безпідставно звинуватили його у плагіаті. Тож, цього року вдалося відновити справедливість щодо новел В. Мошуренка.

Очікуване рішення...

(Закінчення зі стор. 1)

Отож сьогодні маємо пряму нагоду зупинитися докладніше на позитивних, успішних сторінках президентської діяльності П. Порошенка, на тих досягненнях, котрі не вдасться затьмарити навіть найприскіпливішим його опонентам і політичним ворогам. Тему ж помилок президента і тих його кроків, що викликають сумніви і неприємні запитання, залишимо на пізніше – ближче до виборів критики на його адресу набереться стільки, що ніякого паперу не вистачить.

Щоб зрозуміти, як глибоко змінилася Україна від 2014 року, поставмо ці зміни в один логічний ряд: Угода про асоціацію з Європейським Союзом; безвізовий режим; тотальна декомунізація країни; реформи в системі освіти, охорони здоров'я і місцевому самоврядуванні; цілковите перезаснування Збройних Сил до стану реальної обороноздатності; створення єдиної Православної Церкви України, що означає духовну перемогу української нації над спробами зв'язати її „руським міром“.

Зокрема показовий у розвиткові України минулий, 2018 рік: повільно, але безперервно зростає економіка; створено майже пів мільйона нових місць праці; на 16 відс. зріс експорт українських товарів до Європейського Союзу; на 20 відс. зросли місцеві бюджети; відремонтовано майже 4,000 кілометрів доріг.

А все ж це діється в умовах війни на Донбасі і невпинної російської агресії. До правильних, наперед вивірених кроків Президента П. Порошенка слід віднести і дуже сумнівні і тому постійно критиковані Мінські домовленості. Так, на нинішній день вони себе повністю вичерпали. Але своє завдання виконали, давши Україні можливість зміцнити власну оборону. У висліді Мінський процес не лише не став засобом федералізації України, як цього домагалася Москва, але ще більше увиразнив значення неподільної соборності нації.

„Усім має бути чітко зрозуміло: Україна є унітарна держава, з однією державною мовою, так написано в Конституції. Жодних федерацій і ніяких спеціальних статусів. Єдина незалежна соборна Україна“, – ствердив президент, виступаючи на Софіївській площі в Києві з нагоди Дня Соборності і 100-річчя Акту Злуки Української Народної Республіки і Західно-Української Народної Республіки.

Нарешті – найважливіше. „Україна веде національно-визвольну війну“ – у цьому ясному визнанні П. Порошенка полягає його вирішальна перевага над усіма без винятку кандидатами, котрі обіцяють українському народові негайний мир з Росією, замовчуючи, що мир з московським неоімперіалізмом можливий лише за умови капитуляції України і зречення самостійного шляху розвитку.

З великим болем і смутком повідомляємо рідних, приятелів і знайомих, що 10 січня 2019 року відійшла у вічність у Норт Порт, Флорида наша найдорожча Мама, Сестра, Свекруха, Бабця, Прабабця і Тета

св.п.

Іванна Мартинець

У глибокому смутку залишилися

- дочка - Александра Мартинець з родиною в Оакланд, Каліфорнія
- брат - Володимир Мотика з родиною у Флориді й Кентакі
- невістка - Мари-Еллен Скенйон з родиною в Нью Джерзі
- ширша родина в США, Канаді й Україні
- близькі приятелі й улюблена українська громада в Норт Порті, Флорида.

Вічна їй пам'ять!

Щиро дякуємо усім за вислови співчуття та за пожертви в пам'ять Покійної.

Oblast Memorials
PO Box 746, Chester, NY 10918
845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В НУ/НД/СТ/РА
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ
~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ
НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

VARSHAVSKY MONUMENTS
862-812-7086
E-mail: VarshavskyMonuments@gmail.com

ПАМ'ЯТНИКИ МАВЗОЛЕЇ

Великий вибір граніту
Індивідуальний дизайн
Гравірування на граніті
Керамічні фотографії на пам'ятники

Замовлення, виготовлення і встановлення в штатах NJ/NY/PA

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS
Обслуга ЩИРА І СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,**
NEW YORK і околицях

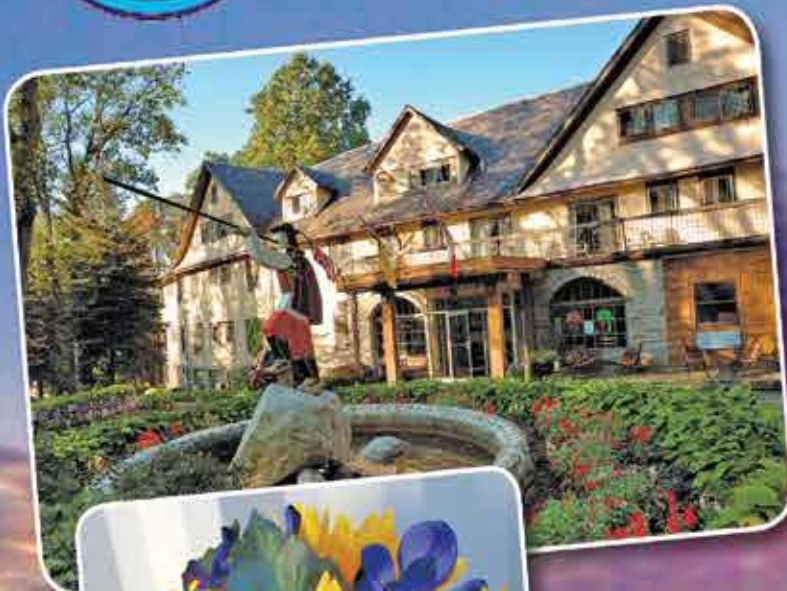
ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009
(212) 674-2568

ВЕСІЛЛЯ НА СОЮЗІВЦІ!

SOYUZIVKA: YOUR HUDSON VALLEY WEDDING DESTINATION

відсвяткуйте цю найпам'ятнішу подію свого життя разом з нами!

- ✦ У класичному стилі
- ✦ У народному стилі
- ✦ За індивідуальним сценарієм

**НА СОЮЗІВЦІ ВИ МОЖЕТЕ
ВІДСВЯТКУВАТИ СВОЄ ВЕСІЛЛЯ
В УКРАЇНСЬКОМУ
ТРАДИЦІЙНОМУ СТИЛІ**

ДО ВАШИХ ПОСЛУГ:

- ✓ весільна церемонія в українському стилі
- ✓ весільне вбрання для дружок та друзів в українському стилі
- ✓ весільне оформлення зали в українському стилі
- ✓ вінчання в українській дерев'яній церкві унікальної архітектури
- ✓ весільна забава впродовж трьох днів

Наші весільні порадики готові відповісти на всі ваші запитання за телефоном:
(845) 626-5641

Наша адреса: 216 Foordmore Road
Kerhonkson, NY 12446
www.weddingsatsoyuzivka.com
email: soyuzivka.events@gmail.com

General Manager: Nestor Paslawsky
Events Manager: Maya Lew
Office Hours:
Monday - Friday 9:00 AM to 4:30 PM